

PUNAINEN ARMEIJA HYÖKKÄÄ

Kahdessa kuukaudessa yli 200.000 sotavankia. — Neuvostojen edenneet Stalingradin suunnalla ja Pohjois-Kaukasiassa yli kilometriä. — Leningradin saartorengas on murrettu. — Stalingradin luona saarretun saksalaisen armeijaryhmän asema toivoton. Velikie Luki Punaisen armeijan käsissä

PUNAINEN ARMEIJA hyökkää yhä lisääntyvällä voimalla itärintamalla: Pohjois-Kaukasiassa, Keskirintamalla, Donin alajuoksun varrella, Voroneshin rintamalla, Severny Donetsin varrella sekä Leningradin luona.

Stalingradin rintama. Lyötyään hajalle saksalaisten joukkojen ryhmittymän Punainen armeija on edennyt yli 300 kilometriä länteen Stalingradista vapauttaen yli 2.000 asutuskeskusta. Hyökkäävien joukkojen selkäpuolelle jääneet 22 vihollisdivisioonaa on saarrettu tiukalla renkaalla Stalingradin luona. Niiden asema on toivoton.

Keskirintamalla ovat neuvostojoukot murtaneet vihollisen puolustuslinjan, tuhonneet 75.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria ja valloittaneet strategisesti tärkeän Velikie Lukin kaupungin ja rautatiesolmun. Kaupungin varuskunta (15.000 miestä), joka kieltäytyi laskemasta aseltaan, on tuhouttu viimeistä miestä myöten.

Pohjois-Kaukasiassa ovat Punaisen armeijan joukot edenneet yli 300 kilometriä. Ne ovat jo Armavirissä, joka on mitä tärkein rautatiesolmu Taka-Kaukasiaan ja Mustan meren rannikolle johtavien ratojen yhtymäkohdassa. Saksalaiset perääntyvät sekasorron vallassa jättäen perääntymistielleen haavoittuneensa ja suuret määrät sotakalustoa.

Leningradin ja Olhavan rintaman joukot ovat murtaneet Leningradin saartorengaan Laatokan eteläpuolella ja vallanneet

KYLÄ SAKSMANNI SANOJA LOY

Pähkinälinnan. Hyökkäystaistelut jatkuvat.

Voroneshin eteläpuolella hyökkäivät neuvostojoukot ovat lyhyessä ajassa lyöneet hajalle vihollisen 17 jalkaväkidivisioonaa, vapauttaneet yli 600 asutuskeskusta ja ottaneet tammikuun 19 päivään mennessä 52.000 vankia, niistä 27.500 unkarilaista ja 22.000 italialaista. Tammikuun 19 ja 24 päivien välisenä aikana

on vankien lukumäärä 23 tuhannella.

Kaksi kuukautta kestäneen itärintaman taisteluissa, tammikuun 19 ja tammikuun 24 välisenä aikana, on punainen armeija ottanut vangiksi 200.000 saksalaista, 200.000 romanialaista ja unkarilaista sotamiestä ja upseeria. On saanut 500.000 lasta.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 11
1943

RINTAMALEHTI

Maanantaina
helmikuun 1 pnä

STALINGRADIN MOTIN SELVITYS ON PÄÄT-
TYMÄSSÄ

Tuhottu 40.000 ja otettu vangiksi 28.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Sotasaaliina 49.000 autoa, 45.000 kivääriä, 3.000 tykkiä y.m. sotakalustoa

Jatkaen hyökkäystään Stalingradin luona saarroksissa olevia saksalais-fascistisia joukkoja vastaan Donin rintaman joukot ovat ankarien taisteluiden jälkeen tuhottu vihollisen monilukuiset, erittäin lujat linnoituslaitteet. Pääpiirteissään suorittaneet loppuun saarroksissa olevan ryhmittymän murskaamisen.

Aikaisemmin julkaistujen tietojen lisäksi meidän joukkomme ovat taisteluiden aikana tammikuun 17 päivästä tammikuun 26 päivään vallanneet seuraavat tärkeät linnoitetut puolustuskohdat: Pestshankan, Kuporosnojen, neuvostotila „Gornaja Poljanan“, Bokshaja Rossoshkan, huuttori Gontsharan, Podsobnoje Hozjaistvon, Orlovkan, Gorodishtshen, Kuzmitschin, neuvostotila „Opytnoje Polen“, huuttori Borodkinin, Shishljankinin, Novaja Nadeshdan, Uvarovkan, Aleksandrovkan, Kamenny Bujerakin, Stalingradskin, Opytnaja Stantsijan, Studenaja Jablonovkan, Aleksejevkan, Verhnaja Jelshankan, Nishnaja Jelshankan, Staro-Dubrovkan, Zelenaja Poljanan, Poljakovkan, Leso-Posadotshnan, Kultstanin sekä Vorponovon, Jelshankan, Drevni Valin, Konnyin, Razguljajevkan, Gumrakin ja Sadovajan rautatieasemat ja pysäkit.

Sitä paitsi meidän tykistöämme, miinan- ja kranaatinheittimemme ja pioneerijoukkomme ovat tänä aikana hajoittaneet 620 linnoitettua puolustussolmukohtaa ja korsiua, 40 lujasti varustettua tähystysasemaa, hävittäneet ja vaimentaneet 220 vihollisen tykki- ja kranaatinheitinpatteria.

Vihollisesta on puhdistettu 835 neliökilometrin alue.

Kaikkiaan Stalingradin luona saarroksissa olevia saksalais-fascistisia joukkoja vastaan suoritetun päähyökkäyksen alusta lähtien meidän joukkomme ovat tammikuun 10 päivästä tammikuun 26 päivään vallanneet 60 vahvasti linnoitettua ja saksalaisen puolustussolmukohdakseen muuttamaa asutuskeskusta, 9 rautatieasemaa, hajoittaneet 2.146 korsiua, 115 lujasti varustettua tähystysasemaa, tuhonneet ja vaimentaneet 537 vihollisen tykki- ja kranaatinheitinpatteria.

Vihollisesta on puhdistettu 1.400 neliökilometrin alue. Liikenteelle on vapautettu Stalingrad—Povorinon, Stalingrad—Tatsinskajan ja Stalingrad—Salskin rautatiet.

Päähyökkäyksen aikana saarrettuja vihollisjoukkoja vastaan meidän joukkomme ottivat vangiksi 28.000 ja tuhosivat yli 40.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Tuhoamatta on jäänyt vielä kaksi hajallaan olevaa ja toisistaan eristettyä pienempää vihollisryhmää, joiden yhteinen lukumäärä ei nouse yli 12.000 miehen, toinen ryhmistä on Stalingradin pohjoispuolella ja toinen lähellä Stalingradin keskiosaa.

Molempien vihollisryhmien kohtalo on ratkaistu ja niiden tuhoaminen on kahden—kolmen päivän asia.

Tänä aikana meidän joukkomme ovat ennakkotietojen mukaan ottaneet seuraavan sotasaaliin: 523 lentokonetta, 1.297 hyökkäysvaunua, 2.978 erikokoista tykkiä, 904 miinan- ja kranaatinheitintä, 4.870 konekivääriä, 45.000 kivääriä, 49.000 autoa, 4.660 moottoripyörää, 229 traktoria, 4.570 sotamateriaalikuorma, 170 radioasemaa, 3 panssarijunaa, 42 veturia, 230 rautatievaunua, 160 sotatarvikke- ja asevarastoa sekä paljon muuta sotamateriaalia.

Punaisen armeijan Ylipäällystön suunnitelma saksalais-fascististen valiojoukkojen suuren ryhmittymän saartamisesta ja tuhoamisesta on täten toteutettu pääpiirteissään.

Sotahistoria ei tunne toista tapusta, jolloin niin suuri määrä säännöllistä, nykyisellä sotatekniikalla äärimmilleen varustettua sotaväkeä olisi saarrettu ja tuhouttu.

NEUVOSTOLIITON
TIEDOITUSTOIMISTO.

NEUVOSTOJOUKOT VALLANNEET TAKAISIN
KASTORNOJEN KAUPUNGIN

Tammikuun 28 päivänä meidän joukkomme valtasivat päättävän rynnäkön jälkeen Kastornojen kaupungin ja suuren rautatiesolmun. On otettu sotasaaliista ja vankeja.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Kastornojen kaupunki sijaitsee 60—70 kilometriä länteen Voroneshista Moskovasta etelään johtavan rautatien varrella. Kaupunki on tärkeä rautateiden yhtymäkohta.

Stalingrad ja Velikie Luki

Vainajatkin „tilanteen herroina”

Suurvalehteliijoista sanotaan, että ne valehtelevat kuolleet hevoset seisomaan.

Mutta Suomen Tietotoimiston ammattivalehtelijat ovat nyt lyöneet laudalta kaikki kilpailijansa, sillä ne valehtelevat saksalaisten vainajien mätänevät ruumiit „tilanteen herroiksi”.

STT ilmoitti näet tammikuun 4 päivänä sen suoraan Berliinistä saamansa „tiedon”, että saksalaiset muka olivat „jatkuvasti tilanteen herroina” sekä Stalin-gradissa että Velikie Lukissa.

Todellisuudessa oli Velikie Luki jo tammikuun 1 päivänä venäläisten joukkojen käsissä. Kaupungin koko varuskunta, 15.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria, oli jo silloin tuhottu viimeistä miestä myöten, kun se oli kieltäytynyt laskemasta aseita. Surman suusta pelastautuivat ainoastaan varuskunnan komentaja, kenraali Scherer ja

(Jatkuu 4. siv.)

TASAPAINOTAITEILIJARISTO RYTI

vilkuilee pelokkaasti Amerikkaan, mutta vakuuttaa edelleenkin uskollisuuttaan Hitlerille

Eduskunnan päättäjäsistunnossa tk. 27 p:nä herra Ryti piti taas puheen, jossa m.m. lausui toivomuksen, että Amerikan Yhdysvaltain ja Suomen pilaantuneet välit palautuisivat entiselleen.

Herra Ryti oli tuskin saanut lausutuksi, tuon hurskaan toivomuksen, kun hän teki äkkiä kummarruksen aivan päinvastaiseen suuntaan — Berliiniin päin, kiitti Saksaa „suuresta avusta” ja lupasi täyttää herransa Hitlerin käskyn — jatkaa sotaa edelleenkin.

Ääni on siis Jaakopin, mutta kädet ovat Esaun.

Suomi muka käy puolustusotaa. Tuollaisilla mädillä vitseillä ei amerikkalaisia huulesta vedetä. Amerikan kansan ja sen mukana Amerikan suomalaistenkin vaatimukset sodan julistamisesta Amerikan päävihollisen Hitlerin kanssa veljeilevälle Suomen hallitukselle, herra Procopén ja hänen ympärillään olevan suomalais-hitleriläisen vakoilija- ja provokaattorijoukkion vangitsemisesta käyvät yhä pönteämmiksi samalla kuin Amerikan hallituksen varoitukset Suomen vallanpitäjille käyvät yhä vakavammiksi.

Rintamalinjojen oikomisesta, kolmasti tapettujen vainajien hyökkäyksestä ynnä muusta

„Kyllä se niin on, että saksanni saa nyt päihinsä joka antilla”.

„Niinhän se on, mutta niin ei saa sanoa. Pitää viserellä vaan, että se käy torjuntataisteluita”.

„Jassoo. No mikskäs sitä pitää karahteerata, kun saksanni uoksee kypälämäkeen Donilta ja kaukasiasta, niin että ronkat kosse. Onkos se sitä salamasodaa?”

„Ei, sitä sanotaan rintamalinjojen oikaisemiseksi”.

„Joo, oikasemista se on karuun oikaseminenkin. Mutta ei-ös se Rommelin livohka-ennäys siellä Afrikassa sentään ole alamasotaa?”

„Hsst! Suu poikki! Salamasodasta ei saa nyt enää ääntäkään. Saksanni ottaa siitä nokkaansa. Salamasodasta puhuminen on kielletty matalaksipanon uhalla. Se Rommelin hatka on vaan ilman aikojaan suunnitelmallista liikehtimistä. Ymmärrätkö yskän?”

„Juupa tietenkin. Mutta mitä mun siihen pitää sanomani, kun tuo rintamalinjojen oikominen ja suunnitelmallinen liikehtiminen tapahtuu joka paikassa taaksepäin, eikä missään eteenpäin?”

„Jaa, se johtuu siitä, että vihollisella on joka paikassa niin hirmuinen ylivoima”.

„Jassoo, vai ylivoima. Mutta mistäs ne venäläisetkin on sen ylivoiman siepanneet, kun minun laskujeni mukaan jokainen puna-armeijalainen on jo tapettu ainakin kolmeen kertaan?”

„Niinhän se on minunkin laskujeni mukaan. Mutta kun se radio-Vatanenkaan ei saanut noita pakanan bolshevikkeja uskomaa, että he ovat jo kauan sitten olleet vainajia, niin ne käyvät päälle kuin vietävät ja antavat saksannille mitä kuuluu ja kuka käskää”.

„Antavat kun antavatkin. Ja kohta on meidän vuoro”.

„Selvä kuin juna. Pirun hoi-vissa tässä ollaan mekin, jollei ruveta ajoissa oikasemaan näitä rintamalinjoja ja suorittamaan sitä suunnitelmallista liikehtimistä Suomen rajoille oikein Rommelin tyyliin. Minusta tuntuu, että jos me täällä vielä vähän aikaa kekkaloidaan, niin nuo kolmasti tapetut bolshevikit tekevät meistä apulantaa tänne Karjalan soille”.

„Niin se tuntuu itsestänikin”.

Saksalaisten kukkoilusta Lieksassa

kertoo 14. divisioonan yhteydessä toimivan 6. erillisen rajavartiopataljoonan sotamies Toivo Reinikainen:

Saksalaisia vihaavat Suomessa kaikki, lukuunottamatta joitakin sotahulluja viskaaleita, pillastuneita rouvia ja muita „huolimattomia” naikkosia. Varsinkin rintamamiehet vihaavat noita röyhkeitä vierasmaalaisia syöttöläitä, joiden puolesta Suomen poikien pitää kälvistellä ampumahaudoissa ja olla erossa vaimoistaan ja morsiamistaan. Selustalla kukkoilevat saksalaiset juhliivat meidän ravintoloissamme, joihin suomalaisia ei lasketa, viekottelevat ja ahdistelevat meidän naisiamme.

Lieksan suojeluskuntatalo „Sarkala” on nykyään oikea saksalaisten irstailupesä. Ei se ole ihme jos moni nainen lankeaa heidän houkutuksiinsa, sillä ovat-han he joutuneet elämään miehistään erossa jo puolitoista vuotta. Saksalaiset käyttävät edukseen kurjaa elintarviketilannetta, viekotellen naisia leivällä y.m. ruokatavaroilla. „Sarkalan” edustalla näkee jatkuvasti naisia ja lapsia, jotka kerjäävät leipää saksalaisilta.

Saksalaiset on saatava pois Suomesta hinnalla millä tahansa. Sellainen on rintamamiesten mielipide. Meitä on tähän saakka peloteltu saksalaisten voimalla ja mahdolla. Mutta nyt se alkaa olla memyyttä tuo mahti. Kyllä

(Jatkuu 4. siv.)

STALININ PÄIVÄKÄSKY

Neuvostojoukkojen ylipäällikkö Stalin on julkaissut hyökkääville Punaisen armeijan joukoille päiväkäskyn, jossa sanotaan, että kaksi kuukautta kestäneiden hyökkäystoimien aikana on Punainen armeija murtanut leveällä rintamalla saksalais-fascististen joukkojen puolustuksen, lyönyt hajalle 102 vihollisen divisioonaa, ottanut 200.000 vankia, saanut sotasaaliiksi 13.000 tykkiä ja paljon muuta sotakalustoa sekä edennyt 400 kilometriä.

Neuvostojoukot ovat lyöneet hajalle saksalaisten armeijat Stalingradin edustalla, murtaneet Leningradin saartorin ja vapauttaneet saksalaisista miehittäjistä Kantemirovkan, Bielovodskin, Morozovskin, Millerovon, Starobelskin, Kotelnikovon, Zimovnikin, Elistan, Salskin, Mozdokin, Naltshikin, Mineralnye Vodyn, Pjatigorskia, Stavropolin, Armavirin, Valuikin, Rossoshin, Ostrogoshskin, Velikie Lukin, Pähkinälinnan, Voroneshin ja useita muita kaupunkeja sekä tuhansia asutuskeskuksia.

Stalin kehoittaa neuvostojoukkoja jouduttamaan edelleenkin hökkäystä ja työntämään vierasmaalaiset miehittäjät pois Neuvostomaan kamaralta.

Saksalaisten kukkoilusta ...

(Jatkoa 3. siv.)

nyt jo uskaltaa ainakin vaatia, että Suomen herrojen on lopetettava veljeily saksalaisten kanssa ja jätettävä ne yksin särpimään oman iljettävän keittoksensa.

Stalingrad

(Jatkoa 2. siv.)

muut kenraalit, jotka lentokoneilla karkuun ta kaupungista salaa joukot annettuaan niille sitä määräyksen puolustaa kaupungin viimeiseen mieheen.

Vasta tammikuun 18 pna ilmoitti tammikuun 1 pna tuneesta Velikie Lukin seasta. Mutta se ei pyytännyt anteeksi saksalaisilta vain joista se oli tehnyt niin pilkkaa, nimittäessään ruumiitaan „tilanteen herraksi“.

Nyt on Stalingradin motin selvitys päättynyt. Onpa mielenkiintoista, kuinka pitkä aika kuluu, ennenkuin STT saa berliiniläisänniltään luvan ilmoittaa tiedon suomalaiselle yleisölle, kuinka kauan se vielä nauttii Stalingradin motiin suoraaneiden saksalaisten ruumiin „tilanteen herroiksi“.

Kun Suomen Tietotoimennosti kehuu Stalingradin motitettujen saksalaisten linkampailua „tilanteen herroiksi“, niin se on mitä kaukaisinta, aito lahtarimaistehishuomoria.

Käikenlaisiin kommenteihin joudutaankin, kun pitää lehdellä niinkuin Berliinistä ketään!

SANOI...

„Minä oikasen rintamallani saksmani, kun käpälä lensa sai.“

„Oikastaan mekin, kun mannikin oikasee“, sanoi nuun mies, kun rintamallani kasi.

„Salamasotaa se on tänä vaikka toisin päin“, sanoi manni, kun livohkaa otti.

„Oleks sinä saatana saanut diltä sinnekin kauttakulkusanoi kapteeni Heiskanen saksalaisen vaimonsa tapasi.“

„Saksa aseistaa Neuvostoa“, sanoi Sotkamon polkua Punaisen armeijan sotakuuli.

SOTILAAN ÄÄNI

No 12
943

RINTAMALEHTI

Torstaina
helmikuun 4 pnaSTALINGRADIN SUURMOTIN
SELVITYS PÄÄTTYNYT

Saksalaisten joukkojen ylikomentaja kenraalisotamarsalkka Paulus ja 15 muuta kenraalia antautunut Punaisen armeijan vangiksi

Donin rintamalla toimivat neuvostojoukot ovat tammikuun 27 ja 31 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa päättäneet Stalingradin keskuksen länsipuolella saarroksissa olleen saksalais-fascistisen ryhmän tuhoamisen.

Taisteluiden kuluessa, sekä vangiksi otettujen saksalaisten kenraalien antamien tietojen perusteella on todettu, että marraskuun 23 päivään 1942 mennessä Stalingradin edustalla oli saarrettu vähintään 330 tuhatta miestä käsittävä vihollisen sotajoukko, jos otetaan huomioon myöskin selusta- ja rakennustyö- sekä poliisijoukko-osastot, eikä 220 tuhatta, kuten aikaisemmin ilmoitettiin.

Kuten tunnettua, Stalingradin luona saaretut saksalaiset joukot menettivät marraskuun 23 ja tammikuun 10 päivän välisenä aikana meidän tykkitulemme, jatkuvan ilmapommituksen ja maajoukkojemme hyökkäysten sekä myös nälän, paleltumisten ja tautien johdosta 140 tuhatta miestä. Näin ollen meidän joukkojemme yleishyökkäyksen alkamishetkeen — tammikuun 10 päivään 1943 mennessä Stalingradin luona saarroksissa olevien saksalaisten joukkojen lukumäärä oli lisäjoukkojen, Todin rakennustyöjärjestön sekä myös poliisijoukkojen, armeijoiden sekä armeijakuntien selustajoukkojen kanssa noin 190 tuhatta sotamiestä ja upseeria.

Tämän luvun on vahvistanut vangiksi joutunut 6. saksalaisen armeijan kenraali-majoitusmestarin tehtäviä täyttänyt eversti von Kulovski, joka todisti, että Stalingradin luona saarrettujen saksalaisten joukkojen lukumäärä oli selustajoukot mukaan lukien tammikuun 10 päivään mennessä 195 tuhatta miestä.

Näiden tietojen valossa neuvostojoukkojen voitto Stalingradin luona saa vieläkin valtavamman merkityksen.

Vankien lukumäärä on tammikuun 27 ja 31 päivän välisenä aikana lisääntynyt 18.000 sotamiehellä ja upseerilla, ja yleishyökkäyksen

aikana vihollisen saarrettuja joukkoja vastaan meidän joukkomme ovat ottaneet vangiksi kaikkiaan 46.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Tänään meidän joukkomme ovat ottaneet vangiksi Stalingradin luona olleiden saksalaisten joukkojen 6. armeijasta ja 4. hyökkäysvaunuarmeijasta muodostuneen ryhmän komentajan, kenraalisotamarsalkka Paulusin esikuntineen sekä hänen esikuntapäällikkönsä kenraaliluutnantti Schmidtin. Marsalkan arvonnimi annettiin Paulusille muutama päivä sitten.

Sen lisäksi on otettu vangiksi seuraavat kenraalit: 1) 14. hyökkäysvaunuarmeijakunnan komentaja kenraaliluutnantti Schlemmer, 2) 51. armeijakunnan komentaja kenraaliluutnantti Seidlitz, 3) 4. armeijakunnan komentaja tykistön kenraaliluutnantti Pfeffer, 4) 100. kevyen jalkaväkidivisioonan komentaja kenraaliluutnantti Sanne, 5) 29. moottoroidun divisioonan komentaja kenraaliluutnantti Leiser, 6) 295. jalkaväkidivisioonan komentaja kenraaliluutnantti Korfes, 7) 297. jalkaväkidivisioonan komentaja kenraalimajuri Moritz von Dröbber, 8) 376. jalkaväkidivisioonan komentaja kenraaliluutnantti von Daniel, 9) 44. jalkaväkidivisioonan komentaja kenraaliluutnantti Dubois, 10) 4. armeijakunnan tykistöpäällikkö kenraalimajuri Wolf, 11) 51. armeijakunnan tykistöpäällikkö kenraalimajuri Ulrich, 12) 20. romanialaisen jalkaväkidivisioonan komentaja prikaatinkenraali Dimitriu, 13) 1. romanialaisen ratsuväkidivisioonan komentaja kenraali Bratescu, 14) 6. armeijan lääkintähuollon päällikkö kenraaliluutnantti Otto Rinoldi.

Näin ollen on kaikkiaan otettu vangiksi 16 kenraalia.

Vangiksi on otettu myös kenraali-majoitusmestarin tehtäviä täyttävä eversti von Kulovski, 297. jalkaväkidivisioonan 524. jalka-

(Jatkuu 2. siv.)

STALINGRADIN LÄKSY

„Naskalia ei voi säk-
tiin piilottaa“, sanoo ve-
nälinen sananlasku.

Saksalaiset ovat saaneet Stalin-
gradin luona sellaisen pistoksen,
että heidän on pakko lähtää.
Heidän on myönnettävä, että
heidän suuret suunnitelmansa
Stalingradin valloittamisesta ovat
menneet myttyyn. Menevätpä he
vielä niinkin pitkälle, että sano-
vat **toivottomaksi** motitettujen
saksalaisten joukkojen asemaa.

Mutta he koettavat salata sen,
minkälaisen hinnan he ovat saa-
neet maksaa romahtaneista
suunnitelmistaan. He eivät puhu
mitään niistä 36 divisioonasta,
jotka Punainen armeija löi ha-
jalle hyökkäyksensä ensi viik-
koina, saartaen niiden lisäksi 22
divisioonaa tiukkaan mottiin. He
kiertävät kuin kissa kuumaa
puuroa sitä heille hyvin masen-
tavaa tosiasiaa, että **Punainen
armeija on ottanut Stalingradin
motista lähemmäs 200.000 sota-
vankia.** He eivät hiiskahda Pu-
naisen armeijan käsiin joutu-
neesta suunnattoman suuresta
sotasaaalista.

Mutta jo sekin seikka, että
yritys Stalingradin valloittami-

seksi on kärsinyt haaksirikon, on
millään hyvittämätön **nolaus**
Saksan päämajalle. Olihan Hitler
koko kesän ja syksyn huutanut,
että Stalingradin taisteluilla on
ratkaiseva merkitys. Olihan Suo-
men armeijankin sotilaiden kes-
kuudessa vallalla se käsitys, että
Stalingradin luona ratkaistaan
Mannerheimin armeijan kohtalo.

Punainen armeija on suoriutu-
nut voittajana kaikkien aikojen
valtavimmasta mottitaistelusta.
Hitler on paljastunut koko maa-
ilman edessä siksi, mitä hän on:
suunsoittaja ja kerskuri. Saksan
päämaja on osoittanut kyke-
nemättömyytensä arvioida oikein
Punaisen armeijan voimaa, sa-
amalla kun sillä on ollut liian suu-
ret luulot omista voimistaan. Se
on paljastanut myöskin typerän
häikäpäisyytensä, **uhraamalla**
tolkuttomasti kymmeniä valiodi-
visioonejaan toivottomissa yri-
tyksissään toteuttaa mielettömiä
suunnitelmiaan.

Ei ole siis ihme, jos luotta-
mus Saksan sotilasjohtoon hor-
juu kaikilla tahoilla. Siitä on
osoituksena kymmenien tuhan-
sien romanialaisten, italialaisten

(Jatkuu 4. stv.)

STALINGRADIN SUURMOTIN...

väkirykmentin komentaja eversti **Wilhelm
Pickel**, 297. tykistörykmentin komentaja
eversti **Heinrich Vogt**, 44. jalkaväkidi-
visioonan 132. jalkaväkirykmentin komentaja
eversti **Wegemann**, 29. moottoroidun ryk-
mentin komentaja **Sigurd**, 4. armeijakunnan
esikuntapäällikkö eversti **Kromme**, 295. jalka-
väkidivisioonan esikuntapäällikkö eversti **Dis-
sel**, 20. romanialaisen jalkaväkidivisioonan 91.
rykmentin komentaja eversti **Popescu** ja pal-
jon muita.

Sitä paitsi on kaapattu 14. hyökkäysvaunu-
armeijakunnan, 3. moottoroidun divisioonan,
297. ja 376. saksalaisen sekä 20. romanialai-
sen jalkaväkidivisioonan, 44., 83., 132., 297.,
523., 524., 534., 535. ja 536. jalkaväkirykmen-
tin, 39. ja 40. tykistörykmentin sekä 549.

armeijan viestirykmentin esikunnat ja arm-
jan pioneeripataljoonan esikunta.

Yleishyökkäyksen aikana saarroksissa olevien
vihollisen joukko-osastoja vastaan neuvostojen
joukot ovat tuhonneet tammikuun 10. ja 11.
päivän välillä epätäydellisten tietojen mukaan
yli 100.000 saksalaista sotamiestä ja upseeriä.

Samana aikana neuvostojoukot ovat ot-
neet seuraavan sotasaaaliin: 744 lentokoneen,
1.517 hyökkäysvaunua, 6.523 tykkiä, 1.141
kranaatin- ja miinanheitintä, 7.489 konekivää-
riä, 76.887 kivääriä, 60.454 autoa, 7.341
moottoripyörää, 470 traktoria, 5.700 lastiva-
varjoa, 304 radioasemaa, 3 panssarijuna-
rautatievaunua, 48 veturia, 229 taistelutankkia,
ja asevarastoa sekä suuren määrän muuta
sotatarviketta.

NEUVOSTOLIITON
TIEDOITUSTOIMISTO

Lohdutus sekin

„Meidän rintamallamme
tapahtunut minkäänlaisia
toksia“.

Näin koettavat Suomen
rauhottaa suomalaista
nyt, jolloin niidenkin on se-
pakko myöntää, että muu-
tamilla Hitlerin joukot
vat rintamalinjoja
suorittavat „aaltomaa-
liikehtimistä“ j.n.e.

Tuskinpa tuollaisella
tuksella“ ketään rauhoi-
Jos Karjalan rintamalla ei
pahtunut oleellisia muu-
niin se merkitsee vain, että
muutokset ovat tulossa.

ne tulevat, sen määrää Pun-
armeijan johto. Sanomme
että niitä ei tarvitse kauan-
taa. Varmasti voimme my-
sanoa, millaisia ne ovat. Ne
samantapaisia kuin viime ai-
muutokset Stalingradin
Donilla, Pohjois-Kaukas-
Voroneshin rintamalla, Vi-
Lukissa ja Laatokan etelä-
la — toisin sanoen: Suome-

armeijan linjojen murto, motti-
motti- ja tuhoamistaistelut,
menien tuhansien Suomen
ten säälimätön tuhoaminen
leivat Suomen armeijan
hyvissä ajoin vetäydy Suo-
puolelle tahi antaudu.

IIN LÄHESTYVY HITLERIN ARMEIJAN KATASTROOFI

**Saksalainen kenraali antautuu joukkoineen
vangiksi vastoin ylempää saatuja
määräyksiä**

DONIN RINTAMALTA TIEDOITETAAN:

Tammikuun 25 päivänä kello 16 297. jalkaväkidi-
visioonan komentaja kenraalimajuri von **DRÖBBER** lähetti edustajan neuvottele-
maan divisioonan vangiksi antautumisesta Punaiselle armeijalle.
Neuvottelujen jälkeen alkoi divisioonan antautuminen.

Yhdessä divisioonan komentajan kanssa antautui vangiksi myös
divisioonan esikuntansa, esikuntapäällikön everstiluutnantti **Weberin**
13 upseerin johdolla. Vangiksi antautuivat myöskin 524. ryk-
mentin komentaja eversti **Wilhelm Pickel**, 297. tykistörykmen-
tin komentaja eversti **Heinrich Vogt**, 523. rykmentin komentaja
erstituutnantti **Hans Lindau** ja mekanisoidun tykistörykmentin ko-
mentaja everstiluutnantti **Günther Hesselbard**.

DIVISIOONAN KOMENTAJA KENRAALI VON DRÖBBER
KERTOI:

„Jo tammikuun alkupäivinä minä ja 4. armeijakunnan komentaja
kenraali **Pfeffer** vakuutimme **Paulusille**, että tilanne on toivoton.
Minun esikuntapäällikköni ja muut upseerit saivat tiedon uhkavaa-
ruksesta venäläisten lentolehtien kautta. Tammikuun 25 päivänä
minä määräyksen vastarinnan lopettamisesta sekä lähetin edusta-
neuvottelemaan antautumisesta. Sen jälkeen minä sekä esikun-
ni ja divisioonani sotamiehet ja upseerit antauduimme vangiksi.
Minä erittäin tyytyväinen vastaanottoon, jonka sain osakseni, antau-
misehtoja noudatetaan täsmällisesti“.

Kenraali von Dröbberin lau-
sunnosta on suomalaisilla upsee-
illa ja sotamiehillä paljon op-
mista. Se osoittaa 1) että Sak-
n sotilasjohto pelaa vararik-
nsa edellä järjetöntä uhkape-
leä, pakottaen omia, samoin kuin
tollaisiensakin joukkoja tapatta-
maan itseään silloinkin, kun ti-
anne on täysin toivoton, 2) että
jo saksalaiset kenraalitkin
kavat niskuroida korkeiden esi-
kuntapäällikköjen määräyksiä
vastaan ja 3) että jo saksalaiset kenraalit ja

muut korkeat upseerit ovat tyy-
tyväisiä saadessaan tilaisuuden
antautua Punaisen armeijan van-
geiksi.

Suomalaiset sotamiehet ja up-
seerit! Teidänkin asemanne on
toivoton. Stalingradin mottiin
kaatuneiden satojen tuhansien
saksalaisten kohtalo odottaa tei-
tä, jos ajotte edelleenkin polkea
Neuvostomaan kamaraa. Lakat-
kaa siis ajoissa tottelemasta ty-
perien saksalaisten uhkapelureit-
ten ja heidän suomalaisten käs-
kyläistensä määräyksiä!

LAHTARI PILKKA PUNAKAARTILAISTEN POIKIA

Päiväkäskeyssä, jonka Manner-
heim antoi Suomen kansalaisso-
rin vuosipäivänä, oli sellainen
nituihin väite, että hän ja hä-
nen lahtarikaartinsa kävivät v.
18 taistelua „venäläisen sorto-
vallon rippeitä“ vastaan.

Toisin sanoen, tsaarin armei-
n upseeri, keisari **Nikolai Veri-**
n henkivartija ja nöyryin palve-

lija, joka omien sanojensa mu-
kaan vielä **Nikolain** kukistuttua-
kin kauan odotti herransa pa-
luuta valtaistuimelle, julkenee
vääntää, että Suomen Punainen
Kaarti taisteli „venäläisen sorto-
vallon rippeiden“ puolesta. —
Missä on häpy?

Sikäli kuin Mannerheim ja
muut punakaartilaisten telotta-

jat katsovat välttämättömäksi
puhua vuoden 1918 tapahtumis-
ta, tekevät he sen tarkoituksella
kalastella punakaartilaisten poi-
kia Hitlerin verkkoon, tapat-
taakseen heidätkin rikollises-
sa „Suur-Suomi“-seikkailussaan.
Tuohon päämäärään pyrkies-
säänkään lahtari ei malta olla
häpäisemättä sankarillisten pu-
nakaartilaisten muistoa.

Totuus ei pala tuleksakaan.
Suomen Punainen Kaarti taisteli
v. 1918 puolustaakseen sitä va-
pautta, jonka Venäjän suuri val-
lankumous oli Suomen kansalle
antanut. Se puolusti sitä taistele-
malla **Nikolai Verisen** kätyriä
Mannerheimia ja hänen johta-
miaan lahtareita vastaan. Se
puolusti Suomen kansan vapaut-
ta, kun se Karjalla, Helsingissä,
Kotkan edustalla, Kausalassa,
Uudessakylässä, Lammin Kos-
kella ja Lahden edustalla antoi
kipeitä iskuja Suomen lahtarien
uusille lähtolaisille, Saksan keisari-
nin sotalaumoille.

Punakaartilaisten pojat! Tei-
dän telotettujen, kuoliaiksi kidu-
tettujen ja kansan vapauden
puolesta kaatuneiden isienne veri
huutaa maan povesta kostoa
Mannerheimin lahtareille ja sak-
salaisille pyöveleille. Teidän
paikkanne ei ole kotimaanne
miehittäjän ja orjuuttajan, Nor-
jan, Viron, Tanskan ja muiden
Euroopan kansojen pyövelin
Hitlerin rintamassa. Teidän paik-
kanne on sen taistelun eturiveis-
sä, jolla teidän isienne pyövelit,
nykyisen Hitlerin kätyrit suiste-
taan vallasta ja Suomi vapaute-
taan röyhkeiden saksalaisten
ikeestä.

Sankarillisten punakaartilaisten
pojat! Olkaa isienne arvoisia!
Älkää antako lahtareiden pelo-
tella itseänne saksalaisten mah-
dilla. Hitlerin hirmuvalta horjuu,
ja tämä luo otolliset edellytykset
Suomen kansan todelliselle va-
paustaistelulle Saksan fascisteja
vastaan.

PUNAINEN ARMEIJA ETENEE

Suurmotti Voroneshin luona. — 86.000 uutta saksalaista ja italialaista sotavankia

L

NEUVOSTOJOUKKOJEN MENESTYKSELLINEN HYÖKKÄYS VORONESHIN LÄNSIPUOLELLA

Joku päivä sitten meidän Voroneshin länsipuolella sijaitsevat joukkomme siirtyivät hyökkäykseen saksalais-fascistisia sotajoukkoja vastaan. Hyökkäys alkoi kolmelta suunnalta: pohjoisesta, idästä ja etelästä. Murrettuaan vihollisen vahvasti linnoitetun puolustusvyöhykkeen 70 kilometrin leveydeltä ja kehittäen hyökkäystä edelleen, meidän joukkomme etenivät kolme päivää kestäneissä sitkeissä taisteluissa 40—50 kilometriä. Meidän joukkomme valtasivat yli 200 asutuskeskusta, niiden joukossa Kastornon kaupungin ja suuren rautatiesolmun, Volovon, Golosnovkan, Zemlanskin, Gremjatshjen ja Hoholin piirikeskukset, Gorshetshnojen, Latshinovon ja Semilukin piirikeskukset ja rautatieasemat sekä Latnajan, Kurbatovon, Prokurovon ja Nabereshtshojen rautatieasemat.

Keskittäen menestykselliset iskunsa samaan suuntaan — Kastornon joukkoja kohti, meidän joukkomme katkasivat saksalais-fascistisilta joukoilta perääntymistiet länteen.

Hyökkäyksen kestäessä meidän joukkomme ovat lyöneet hajalle saksalaisten 383., 82., 340., 377., 323., 57. ja 68. jalkaväkidivisioonan, 45. jalkaväkidivisioonan rykmentin sekä 299. jalkaväkidivisioonan rykmentin. Näiden joukkoyhdistelmien ja osastojen jäteet ovat saaretut tiukkaan renkaaseen ja meidän joukkomme suorittavat niiden tuhoamista Kastornon itäpuolella.

Kolme päivää kestäneissä taisteluissa on otettu vangiksi yli 14.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Samana aikana ovat meidän joukkomme, hyvin epätäydellisten tietojen mukaan, ottaneet seuraavan sotasaaliin: 107 hyökkäysvaunua, 340 erikokoista tykkiä, 264 konekivääriä, 8.000 kivääriä, 40 radioasemaa, 1.217 autoa, 307 moottoripyörää, 24 sotatarpeilla lastattua juna, 36 ampumatarvikke- ja muonavarastoa.

Kolme päivää kestäneissä taisteluissa vihollinen on menettänyt yksistään kaatuneina lähes 12.000 sotamiestä ja upseeria.

II.

NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLANNEET NOVY OSKOLIN JA KROPOTKININ KAUPUNGIT

1) Tammikuun 29 pnä Voroneshin rintaman joukot valtasivat päättävällä rynnäköllä Novy Oskolin kaupungin ja suuren rautatieaseman.

Italialaisen alppiarmeijakunnan murskaaminen ja vangiksiottaminen on suoritettu täydellisesti loppuun. Entisten lisäksi on otettu vangiksi 11.000 italialaista sotamiestä ja upseeria, heidän joukossaan divisioonain komentajat, kenraalit Ummerti, Batista ja Pascalini esikuntineen. Näin ollen nousi tällä Voroneshin rintamanlohkolla otettujen sotavankien lukumäärä tammikuun 28 päivän iltaan mennessä 86.000 sotamieheen ja upseeriin.

2) Pohjois-Kaukasian rintaman joukot valtasivat sitkeiden taisteluiden jälkeen Kropotkinin kaupungin ja suuren rautatiesolmun.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Punaisen armeijan joukot ovat valloittaneet Tihoretskin ja Maikopin kaupungin

Tammikuun 30 pnä Kaukasian rintaman joukot valtasivat päättävällä rynnäköllä Tihoretskin kaupungin ja suuren rautatiesolmun. Ensimmäiset tunkeutuivat Tihoretskiin N. A. Shvarjevin ja eversti Shevtshenkon joukkoyhdistelmien johtamina.

Taka-Kaukasian rintaman joukot ovat valloittaneet Maikopin kaupungin. Ensimmäiset tunkeutuivat Maikopiin 23. jalkaväkirykmentin osastot everstiluutnantti Kazakin johdolla.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Stalingradin

(Jatkoa 2. siv.)

ja unkarilaisten sotilaiden osastot valtasivat Stalingradin pohjoispuolella saarroksissa olleita saksalaisia joukkoja johtajiksi kokonaisen divisioonan ja esikuntapäällikkönsä yleisesikunnan everstin Helmuth Rossin.

Yksinpä Saksan armeijan 11. armeijakunnan komentaja kenraaliluutnantti von Rodenburg, 3) 113. jalkaväkidivisioonan komentaja kenraaliluutnantti Sixt von Arnim, 4) 24. hyökkäysvaunudivisioonan komentaja kenraaliluutnantti von Lenski, 5) 389. jalkaväkidivisioonan komentaja kenraalimajuri Martin Latmann, 6) Stalingradin keskiosan länsipuolella saarroksissa olleiden saksalaisten joukkojen komentaja kenraalimajuri Raske ja 7) kenraalimajuri Magnos.

Pois Hitlerin hukkuvasta! Sotaliitto Saksan joukot ovat valloittaneet Stalingradin edustalla.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
helmikuun 7 pnä

330-TUHANTISEN SAKSALAISEN ARMEIJARYHMÄN TUHO

saksalaisten viimeinenkin pesäke Stalingradin piirissä murskattu. — Sotavankien joukossa 24 kenraalia, niiden joukossa kenraalisotamarsalkka Paulus ja kaksi kenraalieverstiä sekä yli 2.500 upseeria. — Sotasaaliina m.m. 90.000 kivääriä, 61.102 autoa, 6.700 tykkiä, 1.550 hyökkäysvaunua

Stalingradin suurmotin loppuselvytys

Helmikuun 2 päivänä Donin rintaman joukot suorittivat loppuun välien selvittelyn Stalingradin piirissä saarroksissa olleiden saksalais-fascististen joukkojen kanssa. Meidän joukkomme saivat Stalingradin pohjoispuolella saaretun vihollisen vastarintaa ja pakottivat sen laskemaan aseensa. Vihollisen vastarinnan viimeinen pesäke Stalingradin piirissä on murskattu. Helmikuun 2 päivänä 1943 päättyi historiallinen Stalingradin taistelu meidän joukkomme täydelliseen voittoon.

Viimeisten kahden päivän aikana on vankien lukumäärä lisääntynyt 45.000 miehellä ja kaikkiaan meidän joukkomme ovat tammikuun 10 päivän ja helmikuun 2 päivän välisenä aikana ottaneet vangiksi 91.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Helmikuun 2 päivänä meidän joukkomme ottivat vangiksi Stalingradin pohjoispuolella saarroksissa olleita saksalaisia joukkoja johtajiksi kokonaisen divisioonan ja esikuntapäällikkönsä yleisesikunnan everstin Helmuth Rossin.

Sen lisäksi on helmikuun 1 ja 2 päivänä otettu vangiksi seuraavia Saksan armeijan kenraalit: 1) 8. armeijakunnan komentaja kenraaliluutnantti von Rodenburg, 2) 76. jalkaväkidivisioonan komentaja kenraaliluutnantti Sixt von Arnim, 3) 113. jalkaväkidivisioonan komentaja kenraaliluutnantti von Lenski, 4) 24. hyökkäysvaunudivisioonan komentaja kenraaliluutnantti von Lenski, 5) 389. jalkaväkidivisioonan komentaja kenraalimajuri Martin Latmann, 6) Stalingradin keskiosan länsipuolella saarroksissa olleiden saksalaisten joukkojen komentaja kenraalimajuri Raske ja 7) kenraalimajuri Magnos.

Myöskin on otettu vangiksi kenraalisotamarsalkka Paulus, 14. hyökkäysvaunudivisioonan komentaja eversti Adam, 100. divisioonan komentaja eversti Franz Neubecker, 2. miinanheitinrykmentin komentaja eversti Friedrich Neier, 29. moottoroidun divisioonan 29. tykistörykmentin komentaja eversti Günther Krag, 8. armeijakunnan esikuntapäällikkö eversti Schnitzer, 1. romanialaisen ratsuväkirykmentin tykistöpäällikkö eversti Maltopol, 8. armeijakunnan 13. pioneerirykmentin komentaja eversti Schilling, 76. jalkaväkirykmentin

(Jatkuu 4. siv.)

PUNAISEN ARMEIJAN UUSI VOITTO

Saksalaisten rautatieyhteys Kurskin ja Orelin välillä katkaistu

Meidän joukkomme valloittivat helmikuun 3 päivänä Kurskin pohjoispuolella Zolotuhinon ja Vozyn rautatieasemat katkaisten näin rautatielinjan Kurskin ja Orelin välillä.

Ukrainassa meidän joukkomme valtasivat Krasny Limanin kaupungin ja suuren rautatiesolmun sekä myös Kupjanskin rautatiesolmun.

Donin Rostovin eteläpuolella meidän joukkomme valtasivat kiivaan hyökkäyksen jälkeen Kushtshevskajan kaupungin ja suuren rautatiesolmun.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

„Suur-Suomi” — veristä ivaa

Sotamies Jaakko Leivoselle, 3 Kpk 4271, kirjoittaa eräs nuori tyttö Melalahdesta:

„Taaskin on eräs Melalahden parhaimmista pojista saanut antaa nuoren elämänsä —

(Jatkuu 3. siv.)

Suomen armeijan JR 31, 52 ja 10 sotamiehille

Vangiksi joutuneet Suomen armeijan JR 10 2. pataljoonan Krh-joukkueen sotamiehet **Viljo Halonen, Seth Immonen, Matti Kärkkäinen, Eetu Meriläinen** ja **Karl Koukkari** kirjoittivat JR 10, 52 ja 31 sotilaille osoittamassaan vetoomuksessa:

„Lopettakaa sota, johon teidät on pakotettu vastoin teidän omaa tahtoaanne. Tämän sodan ovat aikaansaaneet Suomen hallitusherrat, jotka ovat myyneet meidän maamme Hitlerille ja orjuuttaneet Suomen kansan. Meitä vastassa on nyt jo koko sivistynyt maailma: Yhdysvallat,

Englanti ja kaikki muut vapautarakastavat kansat.

Suomen puolella ei ole muuta kuin Hitler, joka on saattanut Suomen kansan äärimmäiseen kurjuuteen ja meidät varmaan kuolemaan omien etujensa puolesta, eikä meille suomalaisille jää palkinnoksi kuin nälänhätä ja kaikki muu kurjuus“.

„Vuodesta 1943 voi tulla Hitlerin lopullisen häviön vuosi“

Ulkomaalainen lehdistö Punaisen armeijan hyökkäyksestä
SVEITSILÄINEN LEHTI „BASELER NATIONAL ZEITUNG“ KIRJOITTAJAA:

„Venäläinen monikari iskee nyt jättäjäiskiloja saksalaisten rintamalinjaan jakaen Saksan armeijan osiin, joista jokainen sitten saarretaan, ja jos ne kieltäytyvät antautumasta, niin ne tuhotaan palalta. Kaikista tiedoista päätellen Saksan ylipäällystöllä ei ole reservejä pidättääkseen venäläisten rajua hyökkäystä. Saksan armeijakaudessa, — se on numero, joka pakostakin saattaa hitleriläisen liittoutuman osallistajat kauhun ja pelon valtaan. Vuodesta 1943 voi tulla Saksan lopullisen häviön vuosi“.

RUOTSALAINEN LEHTI „DAGENS NYHETER“ KIRJOITTAJAA:

„Venäläiset kenraalit ovat Stalinin johdolla tulleet todelliseksi sotajoukkojen johtamisen mestareiksi. Saksan armeija ei milloinkaan vielä ole ollut niin raskaassa, kirjaimellisesti sanoen epätoivossa asemassa“.

Hitlerin tulkinta lihamyly

Raivohullu fyysinen patti Stalingradin luona järjettömien satoja tuhansia miehiään

Kenraalisotamarsalkka Paulus joukkoon joutui Punaisen armeijan vangiksi vastoin Hitlerin kieltoa

Stalingradin luona haettiin ja vangiksi otettiin 600 suomalaisen armeijan viestirykmentin komentaja, majuri Kullervo Kuulustelussa:

„Paulusin esikunta tammikuun 25 p. vasten vankilarakennuksen uuteen paikkaan. Me olimme sinne viestirykmentin Minä kuulin Paulusin välisen radiokeskustelun Paulus pyysi Hitleriltä paan kertaan lupaa anta- seen, koska vastarinnan minen oli täysin toivoton Hitler vastasi hänelle, et- taidän lakattava kulkemasta Hit- tautumisesta ei voinut heittää. Tammikuun Paulus puhui Hitlerille leen samasta kysymyk- Vastausta tähän kysymyk- en kuullut, mutta olen siitä, että se oli sama kuin ensimmäinenkin“.

Kenraalisotamarsalkka Paulus menetettyään toivottoman tarinnassaan suurimman osan 330.000 miestä käsittävästä meijaryhmästään, kieltä pultakin tottelemasta raivohullun käskyjä. Kuulustelun järjen ääntä ja alistuneiden miesten ja upseeriensa pelon hän pelasti 24 kenraalin 2.500 upseerinsa ja 91 000

miehensä hengen antautumalla punaisen armeijan vangiksi.

Kuinka kauan te, Suomen armeijan sotamiehet ja upseerit, jotte vielä totella hullun Hitlerin määräyksiä, miehen, joka elidä missään arvossa edes saksalaisten upseerien ja sotamiesten enkeä, „liittolaisista“ puhumattakaan? Ettekö ala jo vihdoinkin ammärtää, että Hitlerin tappio nyt kiertämätön ja että Suur-Suomi“—seikkailunkin surma-romahdus lähenee? Mitä te is vielä odotatte? Surmaanne-? Tilaisuutta saada uhrata hen-

nenne perikatoon tuomitun Hitlerin puolesta?

Jos sitä tahdotte, niin teidän tarvitse kauan odottaa. Punais-

en armeija on jo näyttänyt riittä-ivän selvästi, että se ei leikkite-

kotimaansa anastajien kanssa. Alkää kuvitelkokaan, että te ästytte suurilta ja verisiltä otti- ja tuhoamistaisteluilta, jos elä pysyttelette Neuvostomaal-erlin välisen radiokeskustelun. Tuollaiset harhakuvitelmat tu-ovat liian kalliiksi teille, teidän paan kertaan lupaa anta-

Jos tahdotte säästyä Stalin-gradin luona murskattujen saksalaisten armeijain kohtalolta, on idän lakattava kulkemasta Hit- rin talutusnuorassa, vaadittava aksan kanssa tehdyn sotaliiton urkamista ja joukko-osastojen- e siirtämistä rajan taakse. Silnä pelastus — ja se on ainoa.

Suur-Suomi”...

(Jatkoa 1. stv.)

sano „Suur-Suomen“ puolesta, oska minusta tuntuu, että se on yt vain veristä ivaa... Minä assä ihan tosissani aijoin lähteä sinne jonnekin“, mutta nyt en skalla ajatellakaan, sillä sain Kuulustelun asioita peittelemättömän kir-teen veljeltäni. Hän sanoi, että intamalottia, rauhankin tultua, ain katsoo oksennus kurkussa ivanauru suupielessä“.

DONIN RINTAMAN ESIKUNTA

**ilmoitti helmikuun 2 p:nä 1943, kello 18.30
Neuvostoliiton aseellisten voimien
Korkeimmalle Ylipäällikölle
Stalinille:**

Täyttäen Teidän käskynne, Donin rintaman joukot suorittivat kello 16.00 2.2.43 loppuun Stalingradin luona saarretun vihollisryhmän hajallelyömisensä ja tuhoamisen.

Täydellisesti on tuhottu ja osittain otettu vangiksi: 11. armeijakunta, 8. armeijakunta, 14. hyökkäysvaunuarmeijakunta, 51. armeijakunta, 4. armeijakunta, 48. hyökkäysvaunuarmeijakunta, johon kuuluu 22 divisioonaa: 44., 71., 76., 79., 94. ja 100. kevyt divisioona sekä 113., 376., 295., 297., 305., 371., 384. ja 389. jalkaväkidivisioona; 3., 29. ja 60. moottoroitu divisioona; 14., 16. ja 24. saksalainen hyökkäysvaunudivisioona; 1. romanialainen ratsuväki- ja 20. jalkaväkidi-

sioona. Sitä paitsi on tuhottu seuraavat vahennusjoukot:

a) armeijan ylijohdon reservin 42., 44., 46., 59., 61., 65. ja 72. tykistörykmentti; 97. tykistörykmentin 1. patteristo; armeijan ylijohdon reservin 43., 639., 733., 856., 855. ja 861. patteristo; rynnäkkötykistön 243. patteristo; armeijan ylijohdon reservin 6-piippuisilla miinanheitti-

millä aseistetut 2. ja 51. miinanheitinrykmentit; 9., 12., 25., 30., 37. ja 91. ilmatorjuntapatteristot, jotka kuuluvat eri rykmentteihin, joiden osastoja toimii muilla rintamilla.

b) 45., 71., 294., 336., 652., 672., 685. ja 501. erillinen pioneeripataljoona ja yksi numeroimaton erillinen pioneeripataljoona.

c) 21., 40., 540. ja 539. erillinen rakennuspataljoona.

d) 6. viestirykmentti ja luultavasti 594. viestirykmentti.

e) 7. ja 28. tykistön tiedustelu-koje-osasto.

f) paljon sillanrakennusosastoja ja muita apujoukkoja.

On otettu yli 91.000 sotavankia, niistä enemmän kuin 2.500 upseeria ja 24 kenraalia, joiden joukossa on: 1 kenraalisotamarsalkka, 2 kenraalieverstiä, muut ovat kenraaliluutnantteja ja kenraalimajureita.

Kun vihollisen saarretut joukot on täydellisesti lyöty hajalle ja tuhottu, niin taistelutoimet Stalingradissa ja Stalingradin piirissä ovat päättyneet.

Sotasaaliin määrää lasketaan.

Korkeimman ylipäällikön päämajan edustaja, tykistömarsalkka **VORONOV**

Donin rintaman joukkojen komentaja kenraalieversti **ROKOSSOVSKI**

Donin rintaman sotaneuvoston jäsen kenraalimajuri **TELEGIN**

Donin rintaman esikuntapäällikkö kenraaliluutnantti **MALININ.**

STALININ PÄIVÄKÄSKY Donin rintaman joukoille

Korkeimman ylipäällystön päämajan edustajalle tykistömarsalkka **VORONOVILLE**

Donin rintaman joukkojen komentajalle kenraalieversti **ROKOSSOVSKILLE**

Onnittelen Teitä ja Donin rintaman joukkoja Stalingradin luona saarrettujen vihollisjoukkojen vastarinnan lopettamisen johdosta.

Lausun kiitokset kaikille Donin rintaman sotilaille, komentajille ja poliittisen työn tekijöille mainioista taisteluteoista.

Korkein Ylipäällikkö **J. STALIN.**

Moskova, Kreml, helmikuun 2 päivänä 1943.

300.000 Amerikan suomalaista vaatii sodan julistamista Suomelle

New York, helmikuun 2 pnä. Duluthissa (Minnesotan valtio) oli koolla Amerikan suomalaissyntyisten ammattijärjestön jäsenten neuvottelu. Läsnä oli 200 edustajaa, jotka edustivat 300.000 järjestynyttä suomalaista työläistä ja farmaria. Kokous lähetti presidentti Rooseveltille kirjelmän, jossa kehoitetaan häntä julistamaan sota Suomelle.

„Sodan julistaminen Amerikan Yhdysvaltain taholta Suomelle — sanotaan kirjelmässä — paljastaisi lopullisesti Suomen kansalle Rydin, Tannerin ja Mannerheimin petturimaisen Hitlerin palveluksessa olevan vasallihallituksen ja osoittaisi, kuinka täysin toivotonta on Suomen osallistuminen sotaan Hitlerin liittolaisena“.

Kokous kehoitti Suomen kansaa solkemaan hitleriläisten sotasuunnitelmat, vaatimaan sotilaitten kotiuttamista ja ajamaan hitleriläiset pois Suomen maakamaralta.

Amerikan suomalaisille annetussa neuvottelukokouksen kehoituksessa sanotaan:

„Hitlerin suomalaiset sätkyäjät vievät Suomen kansan perikatoon ja sitä uhkaa tuho. Me voimme auttaa Suomen kansan pelastumista, jos autamme Suomea pääsemään irti sodasta, johon se osallistuu meidän vihollisemme liittolaisena, ja siten me joudutamme yhdistyneitten kansakuntien voittoon“.

Neuvottelukokouksen edustajat lähettivät tervehdyksen Karjalais-Suomalaisen Neuvostotasavallan kansalle.

Neuvottelussa valittiin toimikunta kokouksen päätöksen jättämistä varten Amerikan Yhdysvaltain hallitukselle sekä neuvottelukokouksen toimeenpaneva komitea.

Kokous sai tervehdyssähkösanomiam useilta Amerikan Yhdysvaltain ammatillisen liikkeen tunnetuilta toimihenkilöiltä.

STALINGRADIN SUURMOTIN ...

(Jatkoa 1. siv.)

esikuntapäällikkö eversti Belogulat, 48. erillisen viestirykmentin komentaja eversti Karenetski, 376. jalkaväkidivisioonan 51. tykistörykmentin komentaja eversti Schwarz, 44. divisioonan 134. jalkaväkirykmentin komentaja eversti Boye, 376. tykistörykmentin komentaja eversti Fuhr, 376. divisioonan 576. jalkaväkirykmentin komentaja eversti Schiteseni, 37. tykistörykmentin komentaja eversti Wolt, 44. jalkaväkidivisioonan 134. tykistörykmentin komentaja eversti Bosarthur, 376. divisioonan 536. jalkaväkirykmentin komentaja eversti Schlesinger, 627. tykistörykmentin komentaja eversti Bähreneck, 767. jalkaväkirykmentin komentaja eversti Steidle, 14. jalkaväkidivisioonan esikuntapäällikkö eversti von Wolt, 76. väkirykmentin komentaja eversti Bridhult, 54. jalkadivisioonan 523. jalkaväkirykmentin komentaja Hans Libau ja paljon muita.

Meidän joukkomme ovat Stalingradin luona käydyissä taisteluissa ottaneet vangiksi kaikkiaan 24 kenraalia ja yli 2.500 muuta upseeria.

Saarrettuja vihollisjoukkoja vastaan suoritettujen yleishyökkäyksen aikana tammikuun 10 päivästä helmikuun 2 päivään meidän joukkomme ovat epätäydellisten tietojen mukaan ottaneet seuraavan sotasaaliin: 750 lentokonetta, 1.550 hyökkäysvaunua, 6.700 tykkiä, 1.462 kranaatin- ja miinanheitintä, 8.135 konekivääriä, 90.000 kiviä, 61.102 autoa, 7.369 moottoripyörää, 480 traktoria, 320 rautatievaunua, 3 panssarijunaa, 56 veturia, 1.125 rautatievaunua, 235 taistelutarvikke- ja asevarastoa sekä suuren määrän muuta sotamateriaalia. Sotasaaliin luettelointi jatkuu.

Tällainen on lopputulos taistelusta, joka on sotahistorian suurimpia.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

„Hiller on uhrannut saksalaiset joukot“

Stalingradin luona omalle kunnianhimolleen“

Lontoo. Sanomalehti „The Express“ kirjoittaa laisten joukkojen murskausta Stalingradin luona:

„Kenraalisotamarsalkka on otettu vangiksi. 6. armeijasta ei ole jäljelle muuta kuin muutamia tuhantisen Saksan armeijan taminen ja tuhoaminen Stalingradin edustalla merkittävän armeijalle hirvittävää stroofia. 6. armeija on ansaan. Venäläiset osasivat torjua mestarillisesti laisten hyökkäykset, myöhemmin koko armeijan mistellessään Stalingradin tausta Hitler erehtyi taasasti laskelmissaan. Hitler suostunut viemään pois jaan ajoissa, silloin kun se voinut tehdä. Hän on uhkaksalaiset joukot Stalingradin luona omalle kunnianhimolleen Saksalaisten joukkojen tuhoaminen Stalingradin luona on surullinen esitys siitä, kuinka typerä Hitler on tapapäällikkönä“.

Amerikka aseistautuu

New York. Amerikan Yhdysvaltain kauppaministeri ilmoitti äskettäin virallisesti raavia tietoja Yhdysvaltain tuotannon lisääntymisestä vana vuonna. Lentokoneiden rakentamiseen yhtä paljon kuin kaikilla sotaa käyvillä la oli yhteensä vuoden 1941 puun mennessä ja laivojen määrän kuin Yhdysvalloilla on — Yhdysvaltain välisen puhjetessa.

Hyökkäysvaunujen tulee kuluvana vuotena kertaistumaan. Tykkien tulee olemaan suurempia kaikilla akselivalloilla yhte-

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 14
1943

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
helmikuun 10 pnä

Uskokaa nyt...

Vänrikki Eino Saarisel (1 Kpk 4173) kirjoittaa hänen aimonsa Inkeri Saarinen Helsingistä:

„Kyllä Suomen herrat sen sopan keittivät, mikä jää syömättä. Uskokaa nyt, että se on tehtävä, se rauha. Miehet loppuvat ja nääntyvät ihan kaikki“.

Eivätkö Suomen hallitusherrat eläkään käsitä sitä päivänlvää asiaa, että heidän on luottava „Suur-Suomi“-luulois- aan? Eivätkö he ole oppineet itään Hitlerin armeijan katastroofista Stalingradin luona, ohjois-Kaukasiassa ja Voroneshin rintamalla? Eivätkö Amerikan hallituksen yhä selvemäksi käyvät varoitukset, Amerikan kansan, kaikkien Amerikan suomalaisten yhä pontevammat vaatimukset sodan julistamisesta Suomelle saa heitä järkiinsä?

Meillä ei ole mainittujen herojen älynlahjoista sen korkeampaa käsitystä kuin vänrikki Eino Saarisen vaimollakaan. Mutta ttenkin uskomme, että he nyt käsittävät erehtyneensä, vaikkeivät ole käsittävinään.

Mikä selittää heidän äksyn it-pintaisuutensa?

Se, että heidän on helpompi uhrata vielä kymmenien ja vaikkapa tojenkin tuhansien Suomen iesten henki kuin myöntää erehtyneensä, tunnustaa oman politiikkansa vararikko. Vähät he välittävät loppujenkin Suomen miehen surmasta, kun eivät saa Neuposto-Karjalan metsiä, ja sitä auan ja uhmaten tavoittamaan „suurta ja mahtavaa Suomea“. Tässäkin he jäljittelevät rjamaisesti Hitleriä, jonka lasvirheet miljoonat sotilaat ovat aneet maksaa hengellään.

Kannattaako suomalaisen sotamiehen ja upseerin sovitaa maalla surmallaan itserakkaiden

(Jatkuu 4. siv.)

Stalingradin luona saarrettujen saksalaisten joukko-osastojen valtuuttamat neuvottelijat saapuneet venäläisten etulinjoille.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa

Punaisen armeijan sotasaalis ja vihollisen menetykset Voroneshin länsipuolella

Kuten Neuvostoliiton Tiedoitustoimiston tammikuun 30 päivän tiedonannossa sanottiin, saartoivat meidän joukkomme suuren vihollisryhmän tammikuun 27—28 päivien taisteluissa Voroneshin länsipuolella. Viime päivien kuluessa meidän joukko-osastomme ovat eristäneet tuon vihollisryhmän, ja sen tuhoaminen on käynnissä. Saarrettujen vihollisjoukko-osastojen kaikki yritykset murtaa joukkojemme saartorengas ovat epäonnistuneet.

Meidän joukkomme ovat tammikuun 30 ja helmikuun 4 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa tuhonneet saarroksissa olevasta vihollisryhmästä yli 5.000 ja ottaneet vangiksi 13.000 sotamiestä ja upseeria.

Voroneshin länsipuolella on siis joukkojemme hyökkäyksen aikana tammikuun 27 päivästä helmikuun 4 päivään otettu vangiksi kaikkiaan 27.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Helmikuun 3 päivänä otettiin vangiksi 3. unkarilaisen armeijakunnan komentaja kenraalimajuri Stamm, saman armeijakunnan tykistöpäällikkö tykistökenraali Desin sekä armeijakunnan esikunnan operatio-osaston päällikkö yleisesikunnan majuri Csato.

Tammikuun 27 ja helmikuun 4 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa meidän joukkomme ovat epätäydellisten tietojen mukaan ottaneet seuraavan sotasaaliin: 143 hyökkäysvaunua, 516 erikokoista tykkiä, 149 kranaatin- ja miinanheitintä, 582 konekivääriä, 12.000 kivääriä, 310.000 ammusta, 400.000 patruunaa, 64 radioasemaa, 2.361 autoa, 447 moottoripyörää, 32 junaa ja 122 erilaista varastoa.

Tänä aikana vihollinen on menettänyt yksistään kaatuneina yli 17.000 sotamiestä ja upseeria.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa

PUNAISEN ARMEIJAN JOUKOT OVAT VALLANNEET KUPJANSKIN KAUPUNGIN

- 1) Ukrainassa meidän joukkomme valloittivat päättävällä rynnäköllä Kupjanskin kaupungin.
- 2) Kurskin itäpuolella joukkomme valtasivat Shtshigryn kaupungin ja rautatieaseman sekä Timin kaupungin.

Neuvostojoukot ovat vallanneet Lisitshanskin, Barvenkovon, Balaklejan, Bataiskin ja Jeiskin kaupungit

Helmikuun 6 päivänä meidän joukkomme valtasivat Ukrainassa ankarien taistelujen jälkeen Lisitshanskin kaupungin ja rautatieaseman, Barvenkovon kaupungin ja rautatieaseman sekä Balaklejan kaupungin ja rautatieaseman.

Donin Rostovin eteläpuolella meidän joukkomme valtasivat kiivaan taistelun jälkeen Bataiskin kaupungin ja rautatieaseman.

Kehittäen menestyksellisesti

hyökkäystään meidän joukkomme ovat tulleet Asovan meren rannalle ja vallanneet Jeiskin kaupungin ja sataman.

PUNAINEN ARMEIJA VALLANNUT STARY OSKOLIN JA IZJUMIN KAUPUNGIT

1. Helmikuun 5 p:nä meidän joukkomme valtasivat sitkeän taistelun jälkeen Stary Oskolin kaupungin ja rautatieaseman. Saarrettu vihollisen varuskunta on tuhatta ja osittain vangittu.

2. Ukrainassa meidän joukkomme valtasivat Izjumin kaupungin ja rautatieaseman.

Neuvostojoukot ovat vallanneet Fateshin, Kramatorskajan ja Asovin kaupungit

1) 7 päivänä helmikuuta meidän joukkomme valtasivat kiivaan hyökkäyksen jälkeen Fateshin kaupungin Kurskin pohjoispuolella, katkaisten Kurskin ja Orelin välisen valtamaantien.

2) Jatkaen hyökkäystään Bielgorodin pohjoispuolella joukkomme ovat vallanneet Gostishtshevon piirikeskusten ja rautatieaseman sekä katkaissut rautatielinjan Bielgorod—Kursk.

3) Ukrainassa meidän joukkomme ovat vallanneet Kramatorskajan kaupungin ja rautatieaseman.

4) Donin Rostovin lounaispuolella meidän joukkomme ovat päättävän hyökkäyksen jälkeen vallanneet Asovin kaupungin ja rautatieaseman, hävittäen siten vihollisen viimeisen vastarintapesäkkeen Donin vasemmalla rannalla.

MOTITETTUIEN SAKSALAISTEN KESKEN

— „Omituista väkeä, nuo venäläiset! Kun me tahdoimme mennä Stalingradiin, niin ne eivät päästäneet, ja nyt kun me tahdomme lähteä pois, niin ne eivät päästä.“

KUINKA SUURI Suomen armeijan mieshukka

Eduskunnan istunton päättäjäisissä presidentti väitti, että tämän sodan lukumäärä on paljon pienempi kuin n.s. talvisodan.

Ketähän tuollaisellakin tahdotaan vetää huulesta? Sitä uskoo, että Suomen on tässä sodassa menettämisen hemmän kuin 25—30 miestä, mikä mannerheimin sodanjohdon antamien mukaan oli n.s. talvisodan neiden lukumäärä.

Jo viime syksynä sotavangiksi antautuneet suomalaiset seerit sanoivat Suomen armeijan mieshukan, upseeripiireissä sesti vallitsevan käsityksen mukaan, nousseen tässä sodassa kaatuneina 80—90 mieheen. Se käy piirtein yhteen muiden, mielisimmistä lähteistä saatujen tietojen kanssa. Tämän mukaan Suomen armeijan mieshukan määrä sodassa, sotavammamaisista lukien, hyvän joukon mukaan lukien, on noin 2500 miestä.

Kuvaavaa on, että Ryhtälä esittää minkäänlaisia rotietoja Suomen armeijan hukan. Se on raukkamainen kieltäminen. Se on se, että Suomen hallitushenkilöt eivät itsekäiden ansaitsevuoksi jättänyt suomalaisia sotamiesten ja upseerien mukana.

Salat julki! Vaaditaan, että Mannerheimin kumppaneilta kiertäminen tausta kysymykseen, kun on heidän vihollisten seikkailunsa uhrien lukumäärä.

Vangiksi otettuja saksalaisia ja italialaisia sotamiehiä ja upseereita.

KENRAALISOTAMARSALKKA PAULUS kieltäytyi tottelemasta Hitlerin typerää määräystä, antautuen Punaisen armeijan vangiksi

Stalingradin mottiin saarrettujen saksalaisten joukkojen jätkeiden mukana antautui m.m. saksalaisten joukkojen ylikomentaja, kenraalisotamarsalkka Paulus 23 muun kenraalin ja 2.500 upseerin kera.

Suomen lehdet, jotka eivät kalla sanoa mitään, mihin riinistä ei ole annettu luokkaa, vaikenavat tästäkin tärkeästä kuin muuri. Sen sijaan „Uusi Suomi“ koettaa lyödä hitleriläistä propagandamynttiä siitä, että „ansioista“, että hän on istellen viimeiseen saakka“ siinä, että suuria Punaisen armeijan voimia Stalingradin luokse.

„Uusi Suomi“ lohduttelee itään aivan aiheettomasti. Sitä tottaa Punaisen armeijan nopea keskeytymätön eteneminen Itärintaman etelälohilla.

Kenraalisotamarsalkka Paulus todellinen ansio on siinä, ette hän, vaikka myöhäänkin, teoikean johtopäätöksen saartamasta ja vastoin Hitlerin nimenomaista kieltä antautui Punaisen armeijan vangiksi. Kiel-

tyydessään tottelemasta Hitlerin määräystä toivottoman astarinnan jatkamisesta viimeisen mieheen saakka, Paulus pe-

lasti yli 91.000 saksalaista sotilasta varmalta kuolemalta.

Mutta Paulusin kaikkein suurin ansio on siinä, että hänen esimerkkinsä on kirkkaana ja rohkaisevana tienviittana pelastukseen Hitlerin sotahelvetistä kaikille Saksan ja sen liittolaisten sotamiehille ja upseereille. Jos saksalainen sotamarsalkka tuhansien upseerien etunenässä antautuu Punaisen armeijan vangiksi, pelastaakseen henkensä Hitlerin tolkkumasta lihamyllystä, niin kuinka monin verroin enemmän siihen onkaan syytä tavallisella sotamiehellä, jolla ei sodassa ole mitään voitettavana, vaan kaikki menetettävänä. Saksan fascistit pelkäävät Paulusin rohkaisevan esimerkin tarttuvan sotajoukkojensa keskuuteen. Tämä on se syy, miksi Saksan ja — kuinkas muuten? — Suomen lehdet koettavat salata yleisöltä tämän tärkeän tosiasian.

Kun Hitlerin sotamarsalkka ja kymmenet kenraalit antautuvat

mieluummin Punaisen armeijan vangeiksi kuin täyttävät oman ylipäällikkönsä määräystä, on se kiistämätön merkki siitä, että saksalaiset kenraalitkin ovat jo menettäneet uskonsa Hitlerin voittoon. „Kaikkien aikojen suurimmaksi sotapäälliköksi“ ja „neroksi“ itseään luuleva rehentelijä ja narri on typerällä härkäpäisyydellään, surkeaan romahdukseen päättäneellä „Stalingradin puolustuksellaan“ tehnyt itsensä naurunalaiseksi omassa leirissäänkin.

Kenraalisotamarsalkka Paulus ja 23 muun saksalaisen kenraalin antautuminen Punaisen armeijan vangiksi puhuu vakuuttavasta kieltä syvistä ristiriidoista Hitlerin ja hänen kenraaliensa välillä, Saksan armeijan alkavasta hajaannustilasta, koko hitleriläisen rintaman nopeasti lähenevästä luhistumisesta.

Hitler olisi oman turhamaisen kunnianhimon tyydyttämiseksi tappanut viimeiseen mieheen kaikki Stalingradin mottiin jääneet saksalaisetkin sotamiehensä ja upseerinsa. Sitä suuremmalla mielihyvällä hän olisi valmis tappamaan kaikki „liittolaisensa“, suomalaiset niihin luettuina.

Kysymys on nyt siitä, ymmärtävätkö suomalaiset sotamiehet ja upseerit tehdä ajoissa tenää hullun Hitlerin ja hänen suomalaisien kätyriensä aikeille, ennen kuin on myöhästä katua.

Kainuun miehille

TEIDAN keskuudessanne on vielä monia, jotka esiintyvät kiivaina venäläisvihaajina. Mutta jos heiltä kysytään, mistä heidän venäläisvihansa johtuu, mitä pahaa nykyiset venäläiset, Neuvostomaan kansalaiset ovat heille tehneet, niin he eivät voi vastata ASIALLISESTI. He korkeintaan latelevat joitakin iskulauseita ja haukkumaisanoja, jotka ovat lähtöisin lapualaisagitaattorien, T.K.-urhojen ja muiden propagandaherrojen suusta.

Kainuun miehellä, enempää kuin muillakaan Suomen työläisillä ja talonpojilla ei ole mitään syytä vihata venäläisiä. Valta Venäjällä on työväen ja talonpoikien käsissä. Venäjän suuri vallankumous vapautti Suomen kansan tsaarinvallan ikeestä. Venäläisviha on jätetty Bobrikovin, Stolypinin ja Purishkevitshin ajoilta, jolloin nuo Venäjän keisarin käskyläiset todellakin sortivat Suomen kansaa, samoin kuin ne sortivat Venäjän kansaa.

Oletteko tulleet kiinnittäneeksi huomiota siihen epäilyttävään seikkaan, että VENÄLÄISVIHAA LIETSOVAT NYT ENTISET TSAA-RINVALLAN KÄTYRIT, samat miehet, jotka menneinä sortovuosina matelivat Venäjän keisarin jalkojen juuressa?

Tiedättekö te, että teidän korkeimmat sotaherranne, ylipäällikkö Mannerheim ja sotaministeri Waldén ovat kumpikin entisiä tsaarin armeijan upseereja. He ovat vannoneet Venäjän keisarille uskollisuudenvallan, luvaten puolustaa Nikolai II:sta henkeen ja vereen asti kaikkia ulkonaisia ja sisäisiä vihollisia vastaan.

Mannerheim ja Waldén eivät siis suinkaan vihanneet silloisia venäläisiä vallassaolijoita, he eivät vihanneet Stolypiniä, Purishkevitschia eikä muita Suomi-syöjiä. Venäläiset santarmit ja mustasotnialaiset olivat heidän silloisia „aseveljiään“.

Mannerheimin ja Waldénin venäläisviha alkoi vasta siitä hetkestä, jolloin Venäjän kansa kukisti Nikolai Verisen ja otti vallan omiin käsiinsä. He vihaavat Neuvostovaltaa, joka on työmiesten ja talonpoikien valta.

Waldén on yksi Suomen suurimpia tukki- ja paperikapitalisteja. Hän himoitsee Neuvosto-Karjalan metsiä. Mannerheim on kunnianhimoinen vallantavoittelija, joka himoitsee yhä uusia saksalaisia heijä rintaansa, ehkäpä hän vielä suuruudenhulluudessaan kärkkyy „Suur-Suomen“ kruunuakin päähänsä. Mutta noiden herrojen itsekäiden valta- ja saalistuspyyteiden toteuttamisen tiellä on Neuvostomaan kansa, joka puolustaa kotimaataan.

Siksi Mannerheim, Waldén ja kumppanit lietsovat venäläisvihaa, saadakseen Kainuun miehet ja muut Suomen kansan pojat tappelemaan puolestaan ja Hitlerin puolesta.

Kainuun miehet! Teille ei ole mitään hyötyä Neuvosto-Karjalan metsistä. Teille ei ole hyötyä, vaan selvää vahinkoa saksalaisten isäntävallasta Suomessa. Siksi teillä ei ole myöskään mitään syytä vihata venäläisiä eikä muitakaan Neuvostomaan kansalaisia, jotka eivät pyri anastamaan Suomen kansalle kuuluvaa maata eikä omaisuutta eikä kajoamaan Suomen itsenäisyyteen, VAAN TAHTOVAT AINOASTAAN VAPAUTTAA OMAN MAANSA VIERAAN VALLASTA.

Punainen armeija ei vihaa Suomen kansaa. Mutta se ei myöskään salli vieraan anastaa maataan. Se noudattaa johdonmukaisesti sääntöä: jos vihollinen ei luovu taistelusta, jos se ei lähde kotiinsa tai antaudu, niin se tuhotaan.

KAINUUN MIES! TEE NOPEASTI VALINTASI, SILLÄ KOHTA SE ON JO MYÖHÄISTÄ!

Uskokaa nyt

(Jatkoa 1. siv.)

ja pillastuneiden hallitusta sa typeryyden, se on heidän sensä päätettävä asia.

Joka tapauksessa Neuvosto-Karjalan vapauttaminen mattomista vieraista lähepeasti. Stalingradin mottokie Lukin motti, Voronin motti, saksalaisten suuri sauna Pohjois-Kaukasian monet muut Hitlerin armiveriset tappiot puhuvat kieltä siitä, millainen odottaa kaikkia niitä Maan sotilaita, jotka yrittävät asettua poikkitelein oman sa vapauttamisen puolesta levän Punaisen armeijan li

Saksmannit ja kotirintaman hunsvotit

Sotamies Väinö Siiselle, 3 Kpk kirjoittaa E. Ryöstä Paaslahdelta:

„Onneksi teille poikkitelein otakkoja juurruttaa Hitlerin liittolaisten keskuuteen. Viime kuukausien kuluessa on hitleriläinen sotapropaganda koettanut istuttaa suomalaissiinkin sotamiehiin sellaista käsitystä, että jos nämä kieltäytyvät tappelemasta saksalaisten puolesta ja lähtevät omalle maalleen, niin he saavat saksalaiset niskaansa. Tuohonkin pettelyyn voidaan vastata mainitun sananlaskun sanoilla: „Ei piru ole niin ruma...“ Saksalaiset eivät voineet estää kokonaisen romanialaisen armeijakunnan antautumista Punaisen armeijan vangiksi Stalingradin luona. He eivät ole voineet estää kymmenien tuhansien italialaisten ja unkarilaisten antautumista Voronezhin rintamalla kokonaisin divisioonein, kenraaleineen ja esikuntineen. Saksan sotilasjohto ei voinut estää kenraalisotamarsalkka Paulusin antautumista Punaisen armeijan vangiksi 91.000 sotamiehensä, 24 kenraalin ja 2.500

Kersantti Aiku 1:lle, 9 Kpk kirjoittaa Hilja Oulusta:

„Kyllä ne tytöt näkyvät van kovasti saksmannien veljeilemässä. On niillä sellaisia neilla täällä tuuria. En tiedä, märitävätkö toistensa mutta toimeen vaan näyt tulevan. Paljon täällä on naisia“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 15
1943

RINTAMALEHTI

Lauantaina
helmikuun 13 pnä

PUNAINEN ARMEIJA VALLANNUT KURSKIN JA BIELGORODIN

AIHEETONTA SAKSALAISPELKOJA

Ei piru ole niin ruma kuin miksise kuvataan. Tällä tunnetulla sananlaskulla Stalin vastasi v. 1941 marraskuun 7 pnä pitämässään puheessa niille, jotka olivat taipuvaisia kioittelemaan saksalaisten voimia.

Punainen armeija ja sen liittolaiset ovat ehdottoman varmoja voitostaan. Niitä ei pelotella saksalaisilla. Mutta sitä innokkaammin koetetaan nyt saksalaispel-

ten keskuuteen. Viime kuukausien kuluessa on hitleriläinen sotapropaganda koettanut istut-

taa suomalaissiinkin sotamiehiin sellaista käsitystä, että jos nämä kieltäytyvät tappelemasta saksalaisten puolesta ja lähtevät omal-

le maalleen, niin he saavat saksalaiset niskaansa. Tuohonkin pet-

totteluun voidaan vastata mainitun sananlaskun sanoilla: „Ei piru ole niin ruma...“ Saksalaiset

eivät voineet estää kokonaisen romanialaisen armeijakunnan antautumista Punaisen armeijan

vangiksi Stalingradin luona. He eivät ole voineet estää kymme-

nien tuhansien italialaisten ja unkarilaisten antautumista Voronezhin rintamalla kokonaisin di-

visioonein, kenraaleineen ja esikuntineen. Saksan sotilasjohto ei voinut estää kenraalisotamarsalk-

ka Paulusin antautumista Punaisen armeijan vangiksi 91.000 sotamiehensä, 24 kenraalin ja 2.500

Saksalaiset antautumassa vangiksi Stalingradin luona.

NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLANNEET KURSKIN JA KOROTSHAN KAUPUNGIT

1. Helmikuun 8 pnä kenraalimajuri I. D. TSHERNJAHOVSKIN joukot valtasivat ripeällä hyökkäyksellä KURSKIN.

On otettu suuri sotasaalis, jota luetteloidaan.

2. Bielgorodin koillispuolella meidän joukkomme ovat vallanneet sitkeän taistelun jälkeen KOROTSHAN kaupungin.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLANNEET BIELGORODIN JA SHEBEKINON KAUPUNGIT

Helmikuun 9 pnä kenraaliluutnantti K. S. MOSKALENKON joukot valtasivat sitkeällä taistelulla BIELGORODIN kaupungin ja suuren rautatiesolmun sekä myöskin SHEBEKINON kaupungin. Ensimmäisinä murtautuivat BIELGORODIN kenraalimajuri M. I. MENSHIKOVIN ja eversti A. S. KOSTITSININ joukko-osastot.

On otettu sotasaalista ja vankeja.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

(Jatkuu 2. siv.)

STALININ JA ROOSEVELTIN

VALINEN SÄHKÖSANOMIEN VAIHTO STALINGRADIN VOITON JOHDOSTA

Hänen ylhäisyydelleen JOSEF V. STALINILLE, Sosialististen Neuvostotasavaltain Liiton aseellisten voimien korkeimmalle Ylipäällikölle

Moskova

Amerikan Yhdysvaltain aseellisten voimien Ylipäällikkönä onnitelen Teitä joukkojenne loistavan voiton johdosta Stalingradin luona, joka voitto saavutettiin Teidän ylimmällä johdollanne.

Sata kuusikymmentäkaksi päivää tarumaisen sankarillista taistelua kaupungin puolesta, taistelua, joka on ikiajoiksi tuottanut kunniata Teidän nimellenne sekä myöskin ratkaiseva saavutus, jota kaikki amerikkalaiset tänään juhlivat, tulevat jäämään yhdeksi kaikkein suuremmoistimmista luvuista tämän, natsilaisuutta ja sen jäljittelijöitä vastaan yhdistyneitten kansojen sodan historiassa.

Teidän joukkojenne komentajat ja sotilaat rintamalla, miehet ja naiset, jotka ovat auttaneet heitä työskennellen tehtaissa ja pelloilla, ovat yhdistyneet, ei ainoastaan hankkiakseen mainetta maansa aseille, vaan myöskin omalla esimerkillään nostattaakseen kaikkien yhdistyneitten kansakuntien keskuudessa uutta päättäväisyyttä tehdä kaiken voitavansa, jotta yhteiselle viholliselle tuotettaisiin lopullinen tappio ja se pakotettaisiin ehdottomaan antautumiseen.

FRANKLIN D. ROOSEVELT

Washington, helmikuun 5 p:nä 1943.

Herra FRANKLIN D. ROOSEVELTILLE, Amerikan Yhdysvaltain aseellisten voimien Ylipäällikölle

Valkoinen talo, Washington.

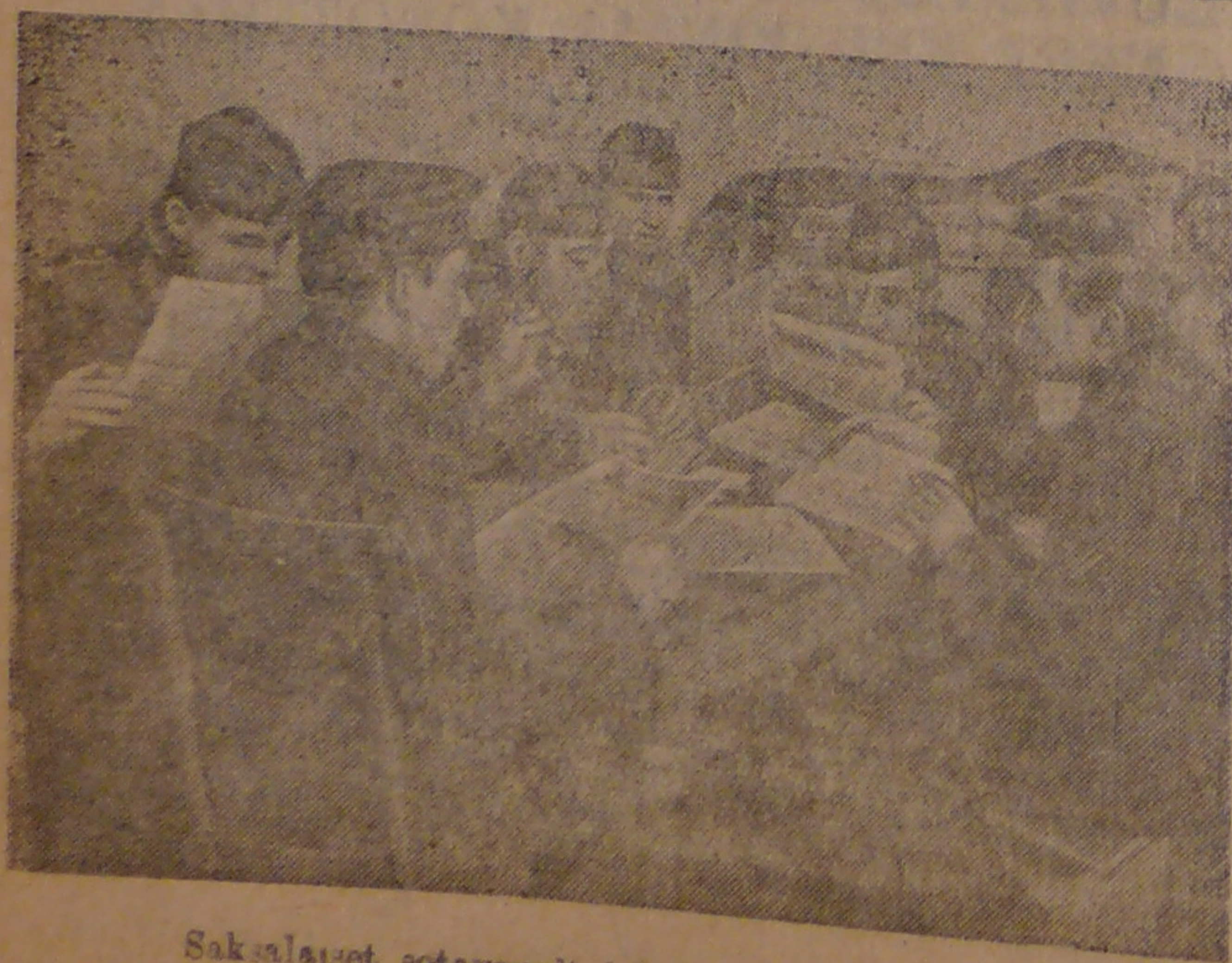
Kiitän Teitä onnitteilstanne neuvostojoukkojen Stalingradin luona saavuttaman voiton johdosta.

Olen varma, että Yhdysvaltain, Suur-Britannian ja Neuvostoliiton aseellisten voimien yhteiset sotatoimet johtavat lähiaikoina voittoon meidän yhteisestä vihollisestamme.

J. STALIN.

Moskova, Kremlin.

Helmikuun 6 p:nä 1943.

Saksalaiset sotavangit lukevat sanomalehtiä.

AIHEETONTA

(Jatkoa 1. siv.)

upseerin etunenässä Hitlerin menomaisesta kiellosta matta.

Nämä seikat puhuvat kieltä Hitlerin armeijan rap tumisesta ja hajaannustilasta alkanut Saksan armeijan tavien tappioiden kausi. Näs len saksalaiset eivät su voi estää Suomen armeijan miehiä lopettamasta toiv sotaansa, lähtemästä kot Lapin korpien „vihreässä tissä“ värjöttelevät saksala roavat itsekin omaa koht Suomen kaupungeissa ja maleksivat saksalaiset ham karit ja varkaatko pysty pakottamaan suomalaisia ju osastoja pysymään rintam Tiedetäänhän se, että

„Saksalainen on sankari

urho mahtava naisien

On tullut aika, jolloin Suo armeijan sotilaat voivat kielä tyä tappamasta itseään s laisten tykinruokana. He v pelastua siltä varmalta tu joka odottaa heitä Karjalan vissa, jos vitkastelevat. He vat vaatia Suomen halli purkamaan turmiollisen sot romahduksensa partaalla v van Hitler-Saksan kanssa voivat vaatia Suomen arm joukko-osastojen viemistä vieraalta maalta, tihoutun Punaisen armeijan iskuista.

Saksalaiset „ma manvalloittajat“ varastavat ihmis ten ämpäritkin

Impilahdelta kotoisin talonpoika, JR 35 2. panian sotamies Vihti Koskinen kertoo:

„Kun olin jouluna lomalla tonani Impilahden Syskyjär sain kokea, kuinka saks varastavat kaiken, minkä su iri saavat. Saunamatkallani juuri ostamani uuden emä ämpärin portin pieleen. Kun

(Jatkuu 4. siv.)

LUETTELO

SALAISSISTA, ROMANIALAISISTA JA UNKARILAISISTA RAALEISTA, JOTKA VIIME VIIKKOJEN AIKANA OVAT ANTAUTUNEET PUNAISEN ARMEIJAN VANGEIKSI

SAKSALAISET KENRAALIT

Kenraalisotamarsalkka von Paulus, Stalingradin luona saarssa olleiden saksalaisten joukkojen komentaja.

Kenraalieversti Strecker, Stalingradin pohjoispuolella saarssa olleita saksalaisia joukkoja johtanut 11. armeijakunnan komentaja.

Kenraalieversti Walter Heitz, 8. saksalaisen armeijakunnan entaja.

Kenraaliluutnantti Schmidt, kenraalisotamarsalkka von Paulus esikuntapäällikkö.

Kenraaliluutnantti Schlemmer, 14. saksalaisen hyökkäysvaunuarmeijakunnan komentaja.

Kenraaliluutnantti Seidlitz, 51. armeijakunnan komentaja.

Tykistön kenraaliluutnantti Pfeffer, 4. armeijakunnan komentaja.

Kenraaliluutnantti Leiser, 29. moottoroidun divisioonan komentaja.

Kenraaliluutnantti Korfes, 295. jalkaväkidivisioonan komentaja.

Kenraaliluutnantti Sanné, 100. kevyen jalkaväkidivisioonan komentaja.

Kenraaliluutnantti von Daniel, 376. jalkaväkidivisioonan komentaja.

Kenraaliluutnantti Dubois, 44. jalkaväkidivisioonan komentaja.

Kenraaliluutnantti von Rodenburg, 76. jalkaväkidivisioonan komentaja.

Kenraaliluutnantti Sixt von Arnim, 113. jalkaväkidivisioonan komentaja.

Kenraaliluutnantti von Lenski, 24. hyökkäysvaunudivisioonan komentaja.

Kenraaliluutnantti Otto Rinoldi, 6. saksalaisen armeijan läähähuollon päällikkö.

Kenraalimajuri Martijn Latmann, 389. jalkaväkidivisioonan komentaja.

Kenraalimajuri Raske, Stalingradin keskiosan länsipuolella roksissa olleiden saksalaisten joukkojen komentaja.

Kenraalimajuri Magnos.

Kenraalimajuri Wolf, 4. armeijakunnan tykistöpäällikkö.

Kenraalimajuri Ulrich, 51. armeijakunnan tykistöpäällikkö.

Kenraalimajuri Moritz von Drebber, 297. jalkaväkidivisioonan komentaja.

ROMANIALAISET KENRAALIT

Kenraali Stenescu, V romanialaisen armeijakunnan komentaja.

Kenraali Mazarini, 5. romanialaisen jalkaväkidivisioonan komentaja.

Prikaatinkenraali Dimitriu, 20. romanialaisen jalkaväkidivisioonan komentaja.

Kenraali Bratescu, I. romanialaisen ratsuväkidivisioonan komentaja.

Kenraali Lasker.

UNKARILAISET KENRAALIT

Kenraalimajuri Stamm, III unkarilaisen armeijakunnan komentaja.

Tykistökenraali Desin, saman armeijakunnan tykistöpäällikkö.

„Miehiä tapatetaan Karjalan korpiin aivan suotta“

Punaisen armeijan sotavangiksi joutunut 14. jalkaväkidivisioonaan kuuluvan JR 52 2. pataljoonan 7. komppanian 1. joukkueen sotamies Väinö Ruha kertoo:

„Meidän komppanian miehet oli pääasiassa koottu lisalmen sotilaspiiristä, johon kuuluvat m.m. Kiuruvesi, Lapinlahti, Pielavesi ja Pyhäjärvi. Kaikki he olivat joko talollisten poikia tai maataloustyömiehiä. Kaikki ovat tyytymättömiä siihen, että sotaa aina vaan venytetään. Monen kotona ei ole ollenkaan työntekijöitä. Pojat ovat huolissaan siitä, miten kotona selviydytään maataloustöistä, kun miehiä pidetään rintamalla makamassa ja tapatetaan Karjalan korpiin aivan suotta.“

Lisalmen sotilaspiirin pojat ja kaikki muut Suomen miehet! Se on totta, että teitä makuutetaan ja tapatetaan Karjalan korvissa aivan suotta.

Punainen armeija on aloittanut suurhyökkäyksensä ja se lähenee teitä kuin myrskypilvi. Ei ole pitkä aika siihen, kun se teidät tuhoaa, niin kuin se on tuhonnut saksalaiset joukot Stalingradin edustalla. Jos tahdotte pelastua, niin poistukaa Suomen vanhojen rajojen taakse, tai antautukaa vangeiksi ennenkuin se on myöhäistä. Punainen armeija ei tunne sääliä teitä kohtaan, niin kauan kuin te olette valloittajina vieraalla maalla. Painakaa se mieleenne!

Laivarakennustyöläisten lakko Tanskassa

Tukholma. Skandinavian Tietotoimiston ilmoituksen mukaan on 1.000 laivarakennustyöläistä Aalborgissa helmikuun 4 p:nä julistanut lakon vastalauseeksi sen johdosta, että saksalaiset ovat eroittaneet työstä erään hitsaajan.

PUNAINEN ARMEIJA HYÖKKÄÄ

330-tuhantinen saksalaisten armeijaryhmä tuhottu Stalingradin luona. — 91.000 uutta vankia, niiden joukossa 24 kenraalia, 2.500 upseeria. — Kursk vallattu. — Ukrainassa vallattu Krasnodarin, Shahtyn, Krasnodarin kaupungit. — Punainen armeija lähestyy Harkovia. — Kaukasian joukot murtautuneet Asovan meren rannalle, valtaen Jeiskin ja Asovin kaupungit. — Punaisen armeijan joukot ovat Rostovin välittömässä läheisyydessä.

Viime vuoden marras—joulukuussa Punainen armeija antoi murskaavan iskun saksalaisille Stalingradin luona ja eteni lyhyessä ajassa 400 kilometriä länteen. Hyökkäävien neuvostojoukkojen selkäpuolelle jäänyt 330-tuhantinen saksalaisten armeijaryhmä joutui saarroksiin Stalingradin luona. Helmikuun 2 päivänä neuvostojoukot suorittivat loppuun Stalingradin motin selvittelyn. On otettu 91.000 uutta vankia, niiden joukossa saksalaisen armeijaryhmän komentaja, kenraalisotamarsalkka von Paulus, 23 muuta kenraalia sekä yli 2.500 upseeria.

Historiallinen Stalingradin taistelu on päättynyt neuvostojoukkojen täydelliseen voittoon.

Vapautettuaan Voronešin kaupungin kokonaan saksalaisista neuvostojoukot etenivät lyhyessä ajassa tällä suunnalla noin 200 kilometriä länteen. Askettiin Punaisen armeijan joukot valtasivat Kurskin, suuren kaupungin ja tärkeän rautatiesolmun, jonka valloittamista saksalaiset aikoinaan juhlivat yhtenä suurimmista voitoistaan. Koettaessaan väheksyä Punaisen armeijan voittojen merkitystä Suomen lehdet kirjoittivat joku aika sitten, että vasta Kurskin ja Harkovin joutuminen Punaisen armeijan käsiin merkitsisi todellista uhkaa Saksan armeijan eteläiselle ryhmälle. Nyt on Kursk vallattu ja Punaisen armeijan joukot lähestyvät nopeasti Harkovia. Tällä rintamaloikolla on otettu yli 75.000 vankia.

Stalingradin luona.

Saarrettujen saksalaisten joukkojen lähettämät neuvotteluehdotukset neuvostojoukkojen johdon käsiteltä.

Kehittäen hyökkäystään Ukrainassa, Severny Donetsin varrella, neuvostojoukot ovat vallanneet takaisin saksalaisilta Krasny Limanin kaupungin ja suuren rautatiesolmun, Kupjanskian rautatiesolmun, Izjumia ja Balaklavan kaupungit (viime mainittu on noin 75 kilometrin päässä Harkovista), Kramatorskian kaupungin ja suuren rautatiesolmun sekä Barvenkovon, joka on noin 50 kilometrin päässä Lozovajasta, jossa Kaukasian ja Krimin radat yhtyvät.

Pohjois-Kaukasian joukot murtautuivat askettiin Asovan meren rannalle vallaten Jeiskin ja Asovin kaupungit. Rostovin eteläpuolella neuvostojoukot ovat vallanneet Bataiskin, joka on 10 kilometrin päässä Rostovista.

SAKSALAISET

(Jatkoa 2. siv.)

sin saunasta, oli ämpärit. Kun sain tietää, että saunassa ollessani oli siinä pari saksalaista sotilasta, oli minulle selvä, että he olivat varastaneet ämpäreitä, jotta he voisivat tulla kylään. Näyttää siltä, kuin he olisivat tulleet Suomeen varastamistarkoituksessa.

Tiedot saksalaisten joukkojen varkauksista ja muista töksistä herättävät oikein kiukkuja sotamiestenkin keskuudessa. Pojat kyselevät, että sekös se nyt on, että Euroopan uutta järjestystä länsimaista sivistystä.

Valloitusluulot pois!

„Sotaa ei olisi tarvinnut alkaakaan“.

Tällainen ajatus käy nyt yhä eisemmäksi sekä rintamamies- n että heidän omaistensa kes- kudessa. Eikä toisin voi olla. Osottaahan sodan kulku ilvääkin selvemmin, että Suo- en herrat ovat tehneet suuren skuvirheen, lähtiessään hullun ätlerin kuiskutuksista valloitus- talle. Nekin, jotka ei- vat varastaneet ämpäreitä ymmärrä tahi eivät ole ym- märtävänä Neuvostoliiton työ- n ryöstöretken rikollisuutta, äkevät sen toivottomuuden. He mmärtävät, että „Suur-Suomi“ eikkailusta ei kohta jää jälle- uuta kuin raskaat, hyödyttö- päät uhrat ja ilkeä muisto.

Suomen kansan etu ei suin- aan vaatinut sodan alottamista. Neuvostoliiton ja Suomen välis- en suhteiden historia osoittaa,

(Jatkuu 4. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Tiistaina
helmikuun 16 pnä

Stalingradin luona vangiksi joutunut saksalainen kenraalisotamarsalkka von Paulus (oikealla) keskustelussa Neuvostoliiton tykistömarsalkan Voronovin (keskellä) ja Donin rintaman komentajan, kenraalieversti Rokossovskin (vasemmalla) kanssa.

NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLANNEET Krasnodarin, Shahtyn, Krasnoarmeiskojen ja Voroshilovskin kaupungit

1. Helmikuun 12 pnä Kubanissa Neuvostoliiton sankarin kenraalimajuri I. P. Roslyn ja kenraalimajuri A. I. Ryshovin joukot valtasivat päättävällä rynnäköllä Krasnodarin kaupungin. Ensimmäisinä tunkeutuivat Krasnodariin kenraalimajuri N. E. Tseplajevin, eversti P. K. Bogdanovitshin ja everstilutnantti M. I. Ivanovskin joukko-osastot. On otettu vankeja ja kaapattu sotasaalista.

2. Kehittäen hyökkäystään kenraaliluutnantti V. D. Tsvetajevin joukot ovat vallanneet Shahtyn kaupungin. Ensimmäisinä tunkeutuivat kaupunkiin kenraalimajuri M. S. Knjazevin ja eversti I. J. Fursinin joukko-osastot.

3. Ukrainassa kenraaliluutnantti M. M. Popovin joukot ovat ripeällä hyökkäyksellä vallanneet Krasnoarmeiskojen kaupungin ja suuren rautatiesolmun, katkaisten täten vihollisen tärkeimmän rautatieyhteyden. Ensimmäisinä tunkeutuivat Krasnoarmeiskojeen kenraalimajuri P. P. Polubojarovin joukko-osastot.

Ukrainassa meidän joukkomme ovat vallanneet myöskin Voroshilovskin kaupungin.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Stalingradin luona. Saarrettujen saksalaisten joukkojen lähettämät neuvottelijat Punaisen armeijan komentajien luona.

KRONIKKAA Itärintaman tapahtumista

Tammikuun 25 päivänä Stalin antoi hyökkääville neuvostojoukoille päiväkäskyn, jossa m.m. sanottiin, että Punainen armeija on vapauttanut saksalaisista anastajista 21 tärkeää kaupunkia ja tuhansia muita asutuskeskuksia.

Tämän jälkeen Punaisen armeijan joukot puhdistivat lopullisesti Stalingradin ja kehittävät edelleen hyökkäystään valtasivat:

- Tammikuun 28 päivänä — Kastornojen (Voroneshista länteen).
- Tammikuun 29 päivänä — Novy Oskolin ja Kropotkinin.
- Tammikuun 30 päivänä — Maikopin (yksi naftatuotannon tärkeimpiä keskuksia Kaukasiassa) ja Tihoretskin (rautatiesolmu Stalingradin—Novorossiskin radan varrella).
- Helmikuun 1 päivänä — Svatovon.
- Helmikuun 3 päivänä — Krasny Limanin, Kushtshevskajan ja Kupjanskin.
- Helmikuun 5 päivänä — Sary Oskolin ja Izjumin (Ukrainassa).
- Helmikuun 6 päivänä — Lisitshanskin, Barvenkovon, Balaklejan, Bataiskin (10 km Rostovista) ja Jeiskin (Asovan meren rannalla).
- Helmikuun 7 päivänä — Kramatorskajan (tärkeä teollisuuskeskus Ukrainassa), Fateshin ja Asovin (Asovan meren rannalla lähellä Rostovia).
- Helmikuun 8 päivänä — Kurskin. (Suomen lehdet kirjoittivat jo kuukausi sitten, että vasta Kurskin ja Harkovin joutuminen Punaisen armeijan käsiin merkitsisi todellista uhkaa Saksan armeijan eteläiselle ryhmälle).
- Helmikuun 9 päivänä — Bielgorodin (tärkeä rautatiesolmu Kurskin—Harkovin radan varrella).
- Helmikuun 10 päivänä — Voltshanskin ja Tshugujevin (lähellä Harkovia).
- Helmikuun 11 päivänä — Lozovajan (Kaukasian ja Krimin rautateiden yhtymäpaikka Ukrainassa).
- Helmikuun 12 päivänä — Krasnodarin (Kaukasiassa), Shahtyn (kivihiilituotannon keskus lähellä Rostovia), Voroshilovskin ja Krasnoarmeiskojen (Ukrainassa).

Neuvostojoukot vallanneet Voltshanskin ja Tshugujevin kaupungit

Helmikuun 11 päivänä joukkomme valtasivat taisteluiden jälkeen Voltshanskin kaupungin rautatieaseman sekä Tshugujevin kaupungin ja rautatieaseman.

Neuvostoliiton Tiedotustulokset

Neuvostojoukot vallanneet Lozovajan kaupungin

Helmikuun 11 päivänä joukkomme valtasivat Lozovajan kaupungin ja rautatieaseman. Ensimmäisinä tuhosivat kaupunkiin kenraali I. J. Kulagin joukkoja. On otettu sotasaalista.

Neuvostoliiton Tiedotustulokset

Sissisota Jugoslaviassa

Yhä laajemman luonteen suorittavat erittäin onnistuneita hyökkäilyjä Keski-Bosnian ja Kroatian alueilla. Jättäin on vapautettu useita kymmeniä asutusta. Yhdessä ainoassa kaupungissa on otettu vangiksi 10 miestä ja 2 upseeria. Joukko-osasto otti vangiksi sotamiehiä ja 10 upseeria. Kaappasi suuren määrän sotaväriä ja paljon muuta sotatariaalia.

Kroatian, lähellä Zagreb, toimivat sissit ovat 17 päivän kuluksi tuhonneet 140 sotamiestä, 10 upseeria sekä kaapanneet 1000 sotaväriä.

AMERIKAN SUOMALAISTEN VETOOMUS SUOMEN KANSALLE

Askettäin oli Duluthissa Minnesotan valtiossa koolla Amerikan suomalaisten ammattiliittojen jäsenten neuvottelukokous. Läsnä oli 200 edustajaa, jotka edustivat 300.000 järjestynyttä työläistä ja farmaria. Neuvottelukokous lähetti Rooseveltille kirjeen, jossa se vaati sodan julistamista Suomelle. Samalla kokous kääntyi Suomen kansan puoleen julistuksella, jonka tässä julkaisemme.

Työläiset, talonpojat, sotilaat, opettajat, liikemiehet, henkisen työn tekijät! Kaikki todelliset isänmaanystävä, jotka rakastavat Suomea ja pitävät arvossa sen riippumattomuutta!

Me, tämän vetoomuksen laatijat, olemme yhtä lihaa ja verta teidän kanssanne. Me suomalaisyntyiset amerikkalaiset, jotka rakastamme Suomea, jonka keskuudesta olemme lähteneet, olemme huolissamme sen kohtalosta. Me näemme kauhuksella, kuinka pettureitten ja akselivaltain kääskyläisten hallitus vie teitä täydellistä tuhoa kohti. Suomessa ei ole enää ainoatakaan perhetä, joka ei olisi menettänyt poikaa, miestä tai veljeä rintamalla. Orpojen ja leskien vaikerrus täyttää koko maan. Natsilaiset isännät häpäisevät suomalaisia naisia, ja teidän lapsenne kuolevat nälkään. Ja minkä vuoksi kaikki nämä kärsimykset ja onnettomuudet? Sen vuoksi, että Hitler voisi valloittaa maailman, riistää teiltä riippumattomuuden, sillä teidän vallanpitäjänne luulivat, että natsien voitto on kaikkein helpoin ja halvinkin keino „Suur-Suomen“ luomiseen toisten kansojen kustannuksella. He sanoivat, että te taistelette kotienne ja maanne puolesta. Mutta he valehtelivat. He valehtelivat sanoessaan teille, että venäläiset ja englantilaiset ovat teidän vihollisianne, ja että hitleriläiset ovat teidän ystäviä. Ne, jotka koettavat orjuuttaa koko maailman, eivät voi milloinkaan olla Suomen kansan ystäviä.

Viekkauksella ja petoksella teidän vallanpitäjänne syöksivät teidät sotaan kaikkein kauheimpien raakalaisten puolella, jollaisia maailma on koskaan nähnyt. He johtavat teidät tuhoon ja täydelliseen tuhoutumiseen, sillä Hitlerin mielettömät haaveet maailman valloittamisesta eivät toteudu koskaan. Akselivaltain päivät ovat luetut. Akselivallat murskataan yhdistyneitten kansakuntien voimin, jotka antavat iskuja idästä ja lännestä. Yhdessä Hitlerin tuhon kanssa menevät pirstoiksi myöskin Suomen fascistien hullut kuvitelmat imperialistisen „Suur-Suomen“ luomisesta. Meidän maamme on useamman kerran koettanut saada teidän hallitustanne katkaisemaan suhteenne akselivaltioihin ja solmimaan rauhan. Mutta teidän vallanpitäjänne ovat yhä enenevästi pilkanneet näitä yrityksiä, pitäen niitä yhdistyneitten kansakuntien heikkouden merkinä, — ja ovat entistä kiinteämmin liittyneet Hitlerin ympärille, siten jouduttaen omaa häviötään. Heidän viimeisenä

vastauksenaan meidän kehoitukseemme oli malja, jonka he kohottivat Pearl-Harboriin tehdyn japanilaisen päällekkarkauksen kunniaksi, jolloin Amerikan suomalaisia nuorukaisia sai surmansa yhdessä muiden Amerikan miesten kanssa.

Rydin, Tannerin ja Mannerheimin hallitus on tehnyt itsensä syyväksi hirveisiin rikoksiin teitä vastaan. Se on antanut teidän maanne natsseille. Teidän talouttanne, yhteiskunnallista elämäännä, teidän ruumiittanne ja sielujanne kontrolloi Hitler. Suomalaisen nimi, samoin kuin saksalaisenkin nimi, on Suomen fascismin ansiosta tullut merkitsemään samaa kuin villi peto, ryöstö, kiduttaminen ja murhaaminen, mikä herättää inhoa kaikissa sivistyneissä ja vapauttarakastavissa kansoissa. Suomen armeijan epäinhimilliset teot anastetulla Karjalan maalla ovat yhtä katalia kuin hitleriläisten petomaisuudet sen anastamisessa. Sellaista on se „rakkaus“, jota suomalaiset fascistit osoittavat meidän karjalaisia veljiämme kohtaan. Kuinka hirveä alennustila se on kansalle, jolla on aina ollut korkeat ihanteet!

Jos te pysytte edelleenkin akselivaltain liittolaisina, niin teitä kohtaa kauhea tilinteko, joka odottaa kaikkia niitä, jotka ovat vastuussa kaikista noista rikoksista ihmiskuntaa kohtaan. Te voitte ja teidän täytyy lopettaa suomalaisen rodun tuhoaminen ja teidän täytyy ottaa paikkanne maailmassa vapaana ja riippumattomana kansana. Tämän te voitte saavuttaa liittämällä yhteen kaikki todelliset isänmaanystävä, ajamalla tiehensä natsien käskyläiset ja Hitlerin legioonat sekä solmimalla rauhan yhtyneitten kansakuntien kanssa.

Suomen kansan miehet ja naiset! Teillä on kunniakkaat perinteet taistelussa vapauden puolesta. Te olette vuosisatain kuluessa uupumatta taistelleet kansallisen itsenäisyyden ja kansanvaltaisten vapauksien puolesta. Koko maailma tuntee sellaisten miesten sankariteot, kuin oli Ilkka, jonka lippuun oli kirjoitettu: „Parempi orjan elämä on kuolo hirsi-puussa“. Tällainen henki elää epäilemättä vieläkin sellaisten miesten jälkeläisten sydämissä.

Suomen kansa! Meidän lastemme veljet! Rikkokaa natsien suunnitelmat! Vaatikaa sotilaiden poiskutsumista rintamalta! Ajakaa hitleriläiset pois Suomen kamaralta! Kieltäytykää tottelemasta hallituksenne määräyksiä, joka vaatii teidän työnne hedelmien antamista hitleriläisille orjuuttajille! Vapauttakaa vankiloista ne, jotka ovat taistelleet kansanvallan puolesta, vapauttakaa keskitysleireiltä sinne teljettyt sotamiehet, vapauttakaa vankityrmissä viruvat fascismin uhrin!

Ei ainoatakaan miestä, ei yhtään elintarviketta, ei yhtään markkaa rikollista sotaa varten, jolla natsilaiset pyrkivät orjuuttamaan Suomen ja koko maailman! Kuolema fascistimille! Jouduttakaa kaikkien vapauttarakastavien kansojen voitto!

Valloitusluulot...

(Jatkoa 1. siv.)

että Neuvostoliitto on aina ollut valmis tyydyttämään kaikki Suomen kansan oikeudet ja kohtuulliset vaatimukset rauhallista tietä. Se antoi Suomelle valtiosääntönsä itsenäisyyden vuonna 1917. Se lahjotti Suomelle Petsamon, joka, kuten tunnettua, ei kuulunut Suomeen aikaisemmin.

Paljon puhutusta v. 1939-40 talvisodasta saa Suomen kansa kiittää yksinomaan omien hallitushenkilönsä itsepintaista kiinnipitämistä „Suur-Suomi“-houreistaan. Ainoastaan se kiistämätön, jokaiselle suomalaiselle mainiosti tunnettu tosiasia, että n.s. Mannerheim-linjaa oli monien vuosien kuluessa valmisteltu vuodesta 1918 saakka haudottujen hyökkäystoimien ponnahduslaukaksi Leningradia vastaan, pakotti neuvostohallituksen esittämään Suomen hallitukselle pientä rajan siirtoa Karjalan kannaksella. Korvaukseksi tästä se tarjosi Suomelle monin kerroin laajemman ja rikkaamman alueen Laatokan pohjoispuolella. Mutta Suomen herrat tahtoivat mieluummin säilyttää Leningradia välittömästi uhkaavat strategiset asemansa kuin suostua Suomelle edullisiin neuvostohallituksen oikeutettuihin vaatimuksiin. Pitäen kiinni „Suur-Suomen“ suunnitelmistaan he provosoivat sodan Neuvostoliittoa vastaan.

Mannerheim-linjan murtumisen ja Viipurin valloituksen jälkeen oli Suomen armeijan asema toivoton. Tämä seikka pakotti Suomen hallituksen anomaa rauhaa. Jos Neuvostoliitto olisi halunnut „valloittaa“ Suomen, kuten mannerheimiläinen propaganda väittää, ei sillä olisi ollut mitään syytä suostua häntäntyneen Suomen hallituksen rauhanpyyntöihin. Se suostui niihin veren vuodatuksen välttämiseksi. Rauhan ehdot olivat sellaiset, kuin Suomen hallitusherrat ansaitsivat. Ne olisivat olleet aivan toisenlaiset, Suomi ei olisi menettänyt vaakaakaan maa-

„ME OLEMME KAIKKI SAMASSA VENEESSÄ“

(Risto Rydin puhe)

taan, vaan olisi päinvastoin saanut lisää laajoja alueita, jos Neuvostoliitto olisi saanut takeet siitä, että sen kimppuun ei Suomesta vastaisi hyökätä. Mutta Suomen hallituksessa istuvat vannoutuneet Neuvostomaan viholliset, „Suur-Suomi“-suunnitelmien hautojat, eivät voineet tuollaisia takeita antaa, ja jo vuoden kuluttua ne syöksivät Suomen kansan uuteen sotaseikkaluun.

Tämän sodan kokemus on uudelleen vahvistanut sen totuuden, että valloituspolitiikka ja sotaseikkailu ei tuo Suomen kansalle muuta kuin uhreja ja onnettomuutta. Punainen armeija on

kyllin voimakas tuhotakseen kaisen, joka on tullut sen maahan anastajana, ja taisteen lopun Suomen hallitushenkilöiden valloitusluuloista. On vää, että Neuvostoliitto ei täminkin sodan jälkeen ra-

Suomen kansan on pakotettu vaivastaloon, joka on tullut sen maahan anastajana, ja taisteen lopun Suomen hallitushenkilöiden valloitusluuloista. On vää, että Neuvostoliitto ei täminkin sodan jälkeen ra-

Silloin ei ole mitään syytä tiin Neuvostoliittoa vastaan, ka, kuten tunnettua, ei kukaan Suomen kansaa vastaan, Suomen hallitushenkilöiden valloitusluuloista. On vää, että Neuvostoliitto ei täminkin sodan jälkeen ra-

SOTILAAN ÄÄNI

No 17
943

RINTAMALEHTI

Perjantaina
helmikuun 19 p:nä

HARKOV JA ROSTOV OVAT PUNAISEN ARMEIJAN KÄSISSÄ

ETELÄRINTAMAN JOUKOT OVAT VALLANNEET ROSTOVIN

Etelärintaman joukot ovat kenraalievosti R. J. Malinovskin johdolla käyneet muutamien päivien aikana kiivaita taisteluita Rostovista. Helmikuun 14 p:nä meidän joukkomme valtasivat Rostovin murtaen vihollisen sitkeän vastarinnan.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLANNEET HARKOVIN

Helmikuun 16 päivänä meidän joukkomme valtasivat päättävän rynnäkönn jälkeen, joka sitten muuttui kiivaksi katutaisteluiksi, Harkovin kaupungin. Taisteluissa Harkovista meidän joukkomme olivat hajalle saksalaisen SS-armeijakunnan, johon kuului kaksi rykmenttiä ja useita saksalaisia jalkaväkirykmenttejä ja erikoisosastoja.

Sotatoimet Harkovin vapauttamiseksi ja vihollisen hajallelyömiseksi tällä alueella suoritettiin kenraalievosti F. I. Golikovin johtamien joukkoryhmittymien voimilla.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

LOUNAISRINTAMAN JOUKOT OVAT VALLANNEET VOROSHILOVGRADIN JA KRASNY SULININ KAUPUNGIT

Lounaisrintaman joukot ovat armeijankenraali N. F. Vatutinin johdolla valanneet sitkeiden taisteluiden jälkeen Voroshilovgradin (Ukraina) ja Krasny Sulinin (Rostovin alue).

Neuvostoliiton
Tiedoitustoimisto.

NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLANNEET NOVOTSHERKASSKIN, LIHAJAN, ZVEREVON, NOVOSHAHTINSKIN JA ZOLOTSHEVIN

1. Helmikuun 13 päivänä meidän joukkomme valtasivat päättävällä rynnäköllä Novotsherkasskin kaupungin. Ensimmäisinä tunkeutuivat kaupunkiin kenraalimajuri A. I. Utvenkon ja eversti I. F. Sereginin joukot kenraalimajuri P. G. Tshantshibadzen joukko-yhdistelmästä.

2. Kenraalimajuri I. T. Shleminin joukot jatkoivat hyökkäyksen kehittämistä ja valtasivat Lihajan kaupungin ja rautatiesolmun sekä Zverevon kaupungin ja aseman.

Meidän joukkomme valtasivat myöskin Novoshahtinskin kaupungin.

3. Ukrainassa meidän joukkomme valtasivat sitkeän taistelun jälkeen Zolotshevin kaupungin ja aseman.

Neuvostoliiton
Tiedoitustoimisto.

Stalingradin luona (vasemmalla) joutuneita saksalaisia ja romanialaisia kenraaleja (vasemmalla oikealle): prikaatinkenraali Dimitriu, kenraaliluutnantti von Daniels, kenraaliluutnantti Schlemmer, kenraalimajuri Moritz von Drebber, kenraaliluutnantti Otto Rinoldi Punaisen armeijan komentajien seurassa.

Stalingradin luona. Saksalaisia sotavankeja päivällisellä.

Amerikan suomalaiset ...

(Jatkoa 3. siv.)

paljastaisi lopullisesti Suomen kansalle Rydin, Tannerin ja Mannerheimin petturimaisen, Hitlerin palveluksessa olevan vasallihallituksen ja osoittaisi, kuinka täysin toivotonta on Suomen osallistuminen sotaan Hitlerin liittolaisena.

Se johtaisi suomalaisten natsimielisten täydelliseen eristämiseen, lujittaisi kaikkia todella isänmaallisia voimia, jouduttaisi Suomen irtipääsemistä sodasta akselivaltain puolella.

Meidän suomalais-amerikkalaista syntyperää olevat poikamme, jotka palvelevat meidän maatamme Tyynellä merellä ja Afrikassa, kohtaavat meidän vihollisemme — akselivallat — Euroopassa. Me pyrimme kaikkien Amerikassa asuvien suomalaisten yksimielisen osanoton laajentamiseen yhteisissä sotaponnistuksissa. Me tulemme edelleenkin paljastamaan ja lyömään hajalle viidennen kolonnan natsimielisen propagandan Suomen kysymyksessä, tuon propagandan, jota harjoitetaan taistelua varten Teidän hallitustanne vastaan, meidän maamme sotaponnistuksia vastaan. Amerikan muun työväenliikkeen mukana me täytämme tehtävämme taistelussa tappion kannattajain katalia yrityksiä vastaan sitoa Teidän kätenne kongressissa, horjuttaa voiton turvaamiseksi välttämättömiä toimenpiteitä, vahingoittaa työväen lainsäädäntöä. Meidän neuvottelukokouksemme lausuu ilmi täyden varmuutensa meidän lopullisesta voitostamme fascismista.

PRESIDENTTI ROOSEVELTIN ...

(Jatkoa 3. siv.)

tymään minkäänlaisiin tekemiin jonkun akselivaltion tahi jonkun akselivaltion osan kanssa, on Casablancassa julkilausuttu ehto — „ehdoton antautuminen“.

Noudattaen sellaista leppymäntöä pohtii meidän tarkoi-

tuksemme ei ole tuottaa vahinkoa akselimaiden väestölle. Mutta meidän tarkoituksemme on saattaa täydelliseen rangaistukseen ja edesvastuuseen akselin raakalaismaiset johtajat heidän ansioittensa mukaan.

Natsit ovat todella järjettömiä, jos he luulevat, että he voivat jonkun propagandan avulla nostattaa Englannin, Amerikan ja Kiinan Venäjää vastaan tahi Venäjän meitä

LOMAT TYSSÄÄV

Matruusi Hannes Nuuri
1 Kpk 8194, kirjoittaa
Veka Pesonen, 9 Kpk 5414

„Parhaat terveiseni jostain Uhtuan suunnalta tästä revohkasta mielellään, tämä on haitten revohka. Tässä on keljut herrat, niitä täytyy hutella asennossa aivan jassa ja yhtenään on loma. Siitä kun olin loma jo 9 kuukautta ja uudeksi ole tietoaakaan“.

Matruusi Alvi Pastukov
Kpk 8194, kirjoittaa
Jolkkonen, 1 Kpk 1960, mästistä:

„Eilen heitti 4 miestä veivinsä, joten ei kyllä että ennättääkö täällä edes lomalle, kun en tässä päässyt lähteen, vaikka varmassa toivossa se oli, mutta se taas tyssäsi“.

Korpraali Jahnari Huopala
3 Kpk 9878, kirjoittaa
U. Rantala, 3 Kpk 9881:

„Lomatilanne aina huononee“.

Eräs Essu kirjoittaa
ystävälleen rintamalle:

„Nehän rupesivat oikein klusaamaan, ollenkaani lomille laske-
lin vain hyviksi mi-
vat“.

kaikkia vastaan. Ihmeteltäkö, hokkuus ja lujuus, jota kansa on osoittanut puole-
tuessaan anastajia vastaan.
lyödessään heitä takaisin se nerous, jolla Stalin ja sotapäällikkönsä johtavat venäläisiä armeijoita, ka-
puhuvat itse puolestaan.

Sodan murhenäytelmä on herkästänyt kaikkien yhdisten kansakuntien johtajien kansojen huomiokykyä ja perusteella voim sanoa, nä tiedän hyvin niiden äärimmäisen välttämättömyyden yhtenäisyytensä jälkeen pysyvän rauhan miseksi“.

N:o 18
1943

**Tänään on Punaisen armeijan
XXV vuosipäivä**

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Tiistaina
helmikuun 23 p:nä

VOITOKAS ARMEIJA

TYÖVÄEN JA TALONPOIKIEN Punainen Armeija viettää 25-vuotisjuhlaansa keskellä loisia avien voittojen sarjaa, hetkellä, jolloin Hitlerin lyötyjen rosvo-
aumojen rippeet pakenevat länteen omien rikoskumppaniensa tuumisiröykkiöiden keskeltä.

Saksan sotilasjohtoon rehentelevä mainostus Punaisen armeijan „lopullisesta murskaamisesta“ on muuttunut surkeaksi väkerrukseksi Punaisen armeijan suunnattomasta ylivoimasta.

Saksan röyhkeät fascistikihotumat vasta tuhonsa hetkellä sen, mikä jokaiselle Neuvostomaan kansalaiselle ja jokaiselle puna-armeijalaiselle on ollut selviö sodan ensi päivästä alkaen. Nämä ovat koko ajan olleet tie-
oisia voimastaan, varmoja lo-
kullisesta voitostaan. He ovat käsittäneet, että ne voitot, jotka Hitler ja hänen vasallinsa saavuttivat sodan alussa, karatesaan yllättäen rauhan töissä askartelevan neuvostokansan voimppuun, olivat valapattoisuus-
puolen ja salakavaluuden ohimene-
viä voittoja.

Yksityinen maantierosvo voipaavuttaa „voiton“ uhristaan. Mutta suursodan lopputulosta ei katkaista yllättävällä päällekarauksella, vaan voimalla. Saksan armeija on jo saanut tuntea hajoissaan Punaisen armeijan iskujen murskaavan voiman. Se ei saa vielä tuntea yhdistyneitten suurten kansakuntien ehdottoman ja moninkertaisen ylivoimnan.

**Punainen armeija ei pysähdy puolitleken. Se karkoittaa maastaan vierasmaalaiset anastajat viimeistä miestä myöten.
Joka ei antaudu, se tuhotaan.**

Punaisen armeijan vangiksi joutuneet saksalaiset kenraalit. Kenraalisotamarsalkka von Paulus ja kenraaliluutnantti Schmidt venäläisten upseerien seurassa.

„NYT EI SODAN KOHTALOA RATKAISE SELLAINEN TILAPAINEN SEIKKA KUIN YLLÄTYKSELLISYYS. VAAN PYSYVÄSTI VAIKUTTAVAT TEKIJÄT: SELUSTAN VANKKUUS, ARMEIJAN MORAALINEN TILA, DIVISIOONAIN LUKUMAARA JA LAATU, ARMEIJAN ASEISTUS JA ARMEIJAN PÄÄLLYSTÖN ORGANISATORISSET KYVYT“.

„JOS KASITELLAAN KYSYMYSTÄ KAHDEN LIITTOUTUMAN VOIMASUHTEISTA IHMISRESERVIERIEN JA AINEELLISTEN VOIMAVAROJEN NÄKÖKANNALTA, NIIN EI VOIDA OLLA TULEMATTI JOHTOPÄÄTÖKSEEN, ETTÄ ENGLANTI LAIS-NEUVOSTOLIITTO LAIS-AMERIKKALAISEN LIITTOUTUMAN PUOLELLA ON KIISTATON YLIVOIMA“.

„ENGLANTILAISET NEUVOSTOLIITTO LAIS-AMERIKKALAISET LIITTOUTUMALLA ON KAIKKI MAHDOLLISUUDET VOITON SAAVUTTAMISEEN ITALIALAIS-SAKSALAISESTA LIITTOUTUMASTA, JA SE VOITTAÄ EPAILEMATTI“.

STALIN.

Stalingradin luona. Punaisen armeijan sotasaalista.

Rintamamiesten omaiset

Punaisesta armeijasta ja sen liittolaisista

OTTEITA KIRJEISTA

„Taitaa olla todellakin maaton Puna-armeija“.

„Ei venäläisiltä miehet“.

„Se vihollinen on niin hankala, ettei se väsy, kun on niitä miehiä niin paljon“.

„Ei me kuitenkaan Venäijä voita“.

„Venäläisten vastarinta on va. Vaikka ymmärtäähän sillä kuka sitä haluaa heittää vierasle maataan“.

„Nyt kun Englanti ja Ranska rikkakin rupeavat sotimaan, keinä koko voimallaan, niin tuntuu taas kauhealta“.

Saksimannin mietelmiä

— Kun Hitler ajattelee meidän puolestamme, niin se on surmamme. Mutta kun me rupeamme ajattelemaan meidän puolesta, niin se on Hitlerin surmamme.

— Perääntyminen oli vaikeaa, mutta nyt siihen on tultu. Kotiinpäinhän hevosvikkelimmin juoksee kuin pois.

— Kun me hyökkäsimme Neuvostoliittoon, niin se oli salamasotaa, mutta kun me ajetaan pois, niin se on pikkuukkosotaa.

KOKO SIVISTYNYT MAAILMA IHAILEE PUNAISTA ARMEIJAA

ARVOVALTAISTEN

mihenkilöiden ja sanomalehtien lausuntoja

dysvaltain presidentti Roosevelt:

„Ihailtava on se urhoisuus ja lujuus, jota Venäjän kansa osoittaa puolustautuessaan anastajia vastaan ja lyödessään heitä takaisin sekä se nerous, jolla Stalin ja hänen sotapäällikkönsä johtavat venäläisiä armeijoita“.

otsalainen lehti „Dagens Nyheter“:

„Venäläiset kenraalit ovat Stalinin johdolla tulleet todelliseksi ajokkojen johtamisen mestareiksi“.

itsiläinen lehti „Baseler National Zeitung“:

„Venäläinen moukari iskee nyt jättiläiskilloja saksalaisten rintalinjaan, jakaen Saksan armeijan osiin, joista jokainen sitten keino voimallaan, niin tuntuu taas kauhealta“.

erialainen lehti „Syrie et Orient“:

„Verrattomalla urhoollisuudellaan venäläiset ovat saaneet puoleen koko maailman suostun ja myötätunnon“.

otsalainen lehti „Arbetaren“:

„Stalingradin taisteluissa venäläiset sotilaat osoittivat verratonta urhoollisuutta ja urhoollisuutta. Saksalaiset ovat nyt kaukana Volgasta ja vielä kauempana voitostaan Venäjällä“.

otsalainen lehti „Stockholms Tidningen“:

„Punaisen armeijan arvovalta on kohonnut entistä korkeammalle Stalingradin voiton johdosta, joka on vertaansa vailla“.

KUN TUURI MUUTTUU,

muuttuu myöskin ääni saksimannin kellossa

Ennen: „Minä olen lyönyt Punaisen armeijan, eikä se enää koskaan siitä nouse“.

Nyt: „Punaisella armeijalla on niin hirmuinen yli-voima“.

AMERIKAN SUOMALAISET TERVEHTIVÄT

Neuvostoliiton kansoja, Punaista armeijaa ja Karjalais-Suomalaista Neuvostotasavaltaa

Askettain Duluthissa

sa koolla ollut Amerikan suomalaisten ammattiliittöjäsenien neuvottelukokous, joka edusti 300.000 järjestynyttä työläistä ja farmaria, lähetti tervetuloa Neuvostoliiton kansoille. Tervehdyksessä sanotaan:

„Lausumme syvän valittelun me sen johdosta, että Suomen kansa on antanut syöstä itsensä sotaan teitä vastaan natsien puolesta sekä mannerheimiläisten rosvojen hautomien järjestämien valloitus suunnitelmien. „Suur-Suomen“ puolesta. Me vihaamme Suomen valkokaartilaisarmeijaa ja sen saksalais-fascistisia isäntiä. Me tuomitsemme heidän raakalaismaiset ilkeytensä ja vaadimme, että se tilinteko, josta meidän presidenttimme Roosevelt puhui, tulisi myöskin saksalais-fascististen rikoksenteijäin suomalaisten palkkarekien osaksi. Me olemme päättäneet tehdä kaikkemme tehostaaksemme meidän maamme osanottoa yhteisten tehtävien ratkaisemiseen, jouduttaaksemme sitä päivää, jolloin hyökkäystä Pohjois-Afrikkaan laajennetaan ja se muutetaan suureksi hyökkäykseksi Euroopan mantereelle. Me, Amerikan suomalaiset, odotamme kärsimättömästi sitä päivää, jolloin me amerikkalaiset“.

(Jatkuu 4. siv.)

PUNAISEN ARMEIJAN VOITTOKULU

Kolme kuukautta sitten Punainen armeija siirtyi suurhyökkäykseen saksalaisia anastajia vastaan. Millaiset ovat tämän hyökkäyksen tähänastiset tulokset?

330-tuhantisen Saksan armeijan saarto ja tuho Stalingradin luona. Vangiksi joutui yli 200.000 saksalaista ja romanialaista sotamiestä, tuhansia upseereita ja kymmeniä kenraaleita.

Toinen suurmotti Voronešhin luona. Täällä joutui Punaisen armeijan vangiksi 86.000 sotamiestä ja upseeria, niistä 31.000 italialaista ja 27.500 unkarilaista.

Leningradin saartorenkkaan murto Laatokan eteläpuolella. Tätä ennen oli Velikie Luki joutunut Punaisen armeijan käsiin.

Donin suuren mutkan puhdistaminen vihollisista. Saksalaiset heitetty 600—700 kilometriä länteen Stalingradista.

Kurskin, Rostovin ja Harkovin valtaus.

Pohjois-Kaukasian laajan alueen puhdistus on päättymässä. Saksalaisten joukkojen rippeet pakenevat.

Donetsin kivihilialueen puhdistaminen saksalaisista rasehtijästä alkanut.

Aloite pysyy edelleenkin luja. Punaisen armeijan käsissä. Saksan armeijan pakoretki jatkuu.

AMERIKAN SUOMALAISET...

(Jatkoa 3. siv.)

kalaisten sotavoimien riveissä saamme ottaa osaa siihen suureen hyökkäykseen, joka tuo meille voiton tänä vuonna.

Neuvottelukokous lähetti myöskin tervehdyksen Karjalais-Suomalaisen Neuvostotasavallan kansalle. Siinä sanotaan:

„Ei ole kaukana se päivä, jolloin teidän maanne vapautetaan verenhimoisista rosvoista. Ne is-

kut, joita uljas Punainen ja yhdistyneet maat johtavat myöskin Suomen koisten häviöön yhdessä ja hänen fascistisen tuhon kanssa. Nuo iskut väit fascismin mätäpaiseen pinnalta.

Vakuutamme, että me pysähdy, ennenkuin yhteishollinen on lyöty ja ennen fascismi siirtyy menneis- ikeänä muistona“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 19
1943

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
helmikuun 28 pnä

JOS VIHOLLINEN EI LASKE ASEITAA, NIIN SE TUHOTAAN

„On koittanut hetki, jolloin vihollisjoukkojen karkoittaminen Neuvostomaasta on alkanut joukkomitassa“.

Näin sanotaan Punaisen armeijan Korkeimman Ylipäällikön Stalinin äskettäin antamassa päiväkäskyssä.

Punainen armeija on jo karkoittanut vihollisen miljoonarmeijat laajalta alueelta, Volgan rantamilta ja Kaukasus-vuorten juurelta kauas Kurskin, Harkovin ja Rostovin länsipuolelle. Mutta vihollinen polkee vielä Neuvostomaan kamaraa. Siksi taistelu jatkuu ja se tulee kestämään siihen saakka, kunnes Punainen armeija on suorittanut loppuun saakka tehtävänsä — suuren kotimaansa vapauttamisen viimeisestäkkin vierasmaalaisesta anastajasta.

Stalin käskää Punaista armeijaa voimistuttamaan vihollisen sotajoukoille annettavia iskuja, ajamaan vihollista herkeämättä takaa, saartamaan vihollisjoukkoja ja tuhoamaan ne, jos ne eivät laske aseitaan.

Punainen armeija on kolme kuukautta kestäneen suurhyökkäyksensä aikana antanut hyvin selviä todisteita siitä, että se pystyy kirjaimellisesti täyttämään korkeimman ylipäällikkönsä käskyn. Mainitsemme tässä ainoastaan sellaisen tosiasian kuin saksalaisten 330.000 miestä käsittävän valioarmeijan saarto, hävittäminen ja vangiksi ottaminen Stalingradin luona.

Suomen armeijan sotamiesten ja upseereiden on erikoisen terveellistä painaa mieleensä se tosiasia, että niistä romanialaisista, italialaisista ja unkarilaisista armeijoista, jotka Hitler oli läh-

(Jatkuu 3. siv.)

Hitler „oikoo rintamalinjoja“

On muuttunut voimasuhde Neuvostoliiton—Saksan rintamalla. Fascistinen Saksa uupuu ja tulee yhä heikommaksi, mutta Neuvostoliitto panee yhä enemmän liikkeelle reservejään ja tulee yhä voimakkaammaksi. Aika tekee työtään fascistista Saksaa vastaan.

Fascistisella Saksalla, joka on pannut Euroopan sotateollisuuden työskentelemään hyväkseen, on viime aikoihin saakka ollut ylivoimavaunuissa ja lentokoneissa. Tästä johtuu sen yliote. Mutta kahdenkymmenen sotakuukauden aikana on tilanne muuttunut. Neuvostoliiton sotateollisuuden työmiesten ja työläisnaisten, insinöörien ja teknikkojen uhrautuvan työn vuoksi on hyökkäysvaunujen, lentokoneitten ja tykkien tuotanto sodan aikana lisääntynyt. Samaan aikaan on vihollinen Neuvostoliiton—Saksan rintamalla kärsinyt suunnatonta taistelukuluston, varsinkin hyökkäysvaunujen, lentokoneitten ja tykkien menetystä. Yksistään Punaisen armeijan kolme kuukautta kestäneen hyökkäyksen aikana talvella 1942—1943 saksalaiset ovat menettäneet yli 7.000 hyökkäysvaunua, 4.000 lentokonetta, 17.000 tykkiä ja paljon muuta aseistusta“.

STALIN.

Saksalais-fascististen väärentäjien valheellinen keksintö

Saksan tietotoimisto antoi helmikuun 23 päivänä seuraavan tiedonannon: „Punainen armeija on saksalaisten virallisten tietojen mukaan menettänyt 5.400.000 sotilasta vankeina. Tähän on vielä lisättävä 12.800.000 miestä kaatuneina ja haavoittuneina.

Näin ollen Punainen armeija on menettänyt kahdenkymmenen sotakuukauden aikana 18.200.000 miestä. Edelleen Punainen armeija on tuona aikana menettänyt 48.000 tykkiä ja 34.000 hyökkäysvaunua.

Nuo „viralliset saksalaiset tiedot“ eivät ole mitään muuta kuin hitleriläisten häikäilemättömyyttä valhetta. Lukiessaan tuota pöytä jokainen selväjäkin ihminen kysyy: Kuinka Punainen armeija olisi voinut, kärsiessään sellaisia tappioita, joita Saksan tietotoimiston veljarit sanovat sen kärsineen, kolmen viime kuukauden aikana tuottaa monia huomattavia tappioita saksalais-fascistiselle armeijalle, vapauttaa fascistisistä anastajista 14 aluetta, aluepiiriä ja autonoomista tasavaltaa, lyödä hajalle 112 vihollisen divisioonaa, tuhota yli 700.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria, ottaa yli 300.000 sotavankia, tuhota tahi vallata 7.000 saksalaista hyökkäysvaunua, 4.000 lentokonetta, 17.000 tykkiä sekä paljon muuta aseistusta? Eikö ole selvää, että fascistiset väkijoukot ovat valehdelleensa menneet yli kaikkien rajojen ja temmanneet tuulesta julkaisemansa numerot.

Saksalais-fascististen lurjusten valheellisten laskelmien tekniikka on jo kauan sitten tunnettu. Hitleriläiset ajavat orjuuteen ja pakkotyöhön Saksan satoja tuhansia rauhallisia neuvostokansalaisia — venäläisiä, ukrainalaisia, valkovenäläisiä, liettualaisia, latvialaisia ja virolaisia, lukien heidät vastoin kaikkia kansainvälisiä sodankäyntisääntöjä sotavangeiksi sekä saattaen heidät kiertämättömän nälkäkuoleman

Amerikan Yhdysvaltain presidentin FRANKLIN D. ROOSEVELTIN sähköinen sanoma Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtajalle J. V. STALINILLE

Yhdysvaltojen kansan nimessä haluan lausua Punaiselle armeijalle sen 25-vuotispäivän johdosta meidän syvän ihailumme ja sen armeijan suurenmoisten, historiassa vertaansa vailla olevien saavutusten johdosta. Monien kuukausien aikana, huolimatta suurista materiaali-, liikenneväline- ja aluemenetyksistä, Punainen armeija ei ole suonut kaikkein mahtavimmalle viholliselle voiton mahdollisuutta. Se on pysäyttänyt vihollisen Leningradin, Moskovan, Voroneshin luona, Kaukasiassa ja vihdoinkin kuolemattomalla Stalingradin taistelulla. Punainen armeija ei ole vain tuottanut tappioita viholliselle, vaan se on siirtynyt suureen hyökkäykseen, joka tuo edelleen koko rintamalla Itämerestä Mustaan mereen asti. Päätettynä perääntymään vihollinen kärsii suuria mies-, materiaali- ja aluemenetyksiä, ja erittäin raskaasti vaikuttaa perääntyminen vihollisen moraaliin. Sellaisia menestyksiä voi saavuttaa vain voimakas armeija, jolla on kykenevä johto, luja organisatio, asianmukainen koulutus ja ennen kaikkea päättäväisyys voittaa vihollinen omien uhreista huolimatta.

Samanaikaisesti haluan tuoda julki kunnioitukseni Venäjän kansaa kohtaan, joka on Punaisen armeijan voimien lähde. Venäjän kansa antaa kaikki voimansa sotaa varten ja kantaa omat uhrinsa. Punainen armeija ja Venäjän kansa ovat epäilemättä pakoittaneet Hitlerin aseelliset voimat lopullisen häviön tielle ja hankkineet itselleen pitkiksi ajoiksi Yhdysvaltojen kansan ihailun.

Washington, 22 p:nä helmikuuta 1943.

Tyttölapsetkin vinoilevat „uudesta Euroopasta“

„Oikeuksista jää järeille vain veronmaksu“

Alikersantti Aarne Nykäselä, 3 Kpk 9878, kirjoittaa Elsa Kemppinen Porvoosta:

„Vai opiskelette te siellä teoreettisesti avioliittoa. Sanotaan, ettei oppi ojaan kaada, ei kukaan näkään. Ja nythän se on kovasti ajankohtaista. Siitä väestöpolitiikasta nyt kovasti saarnataan niin

ja väkivallan uhreiksi. He tuhoavat satoja tuhansia neuvostokansalaisia väliaikaisesti miehittämällä alueilla tappaen naisia, lapsia ja vanhuksia, ja yrittäen kaikin tavoin peittää rikostensa jälkiä laskevat he murhaamansa rauhalliset asukkaat Punaisen armeijan mieshukaksi.

Mutta saksalaisten veriläiset teot Neuvostomaalla ja heidän häikäilemätön valheensa sotakulusta ei pelasta hitleriläiskonna kiertämättömältä toltta.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO

HITLER-SAKSA ALOITTI SODAN NEUVOSTOLIITTOA VASTAAN HETKELLÄ, JOLLOIN SILLÄ OLII MOBILISOITUIJEN TAISTELUVALMIITTEN JOUKKOJEN YLIVOIMA PUNA-ARMEIJAAAN NÄHDEN. JUURI TÄMÄ SELITTI SEN, MITEN KAHDENKYMMENTEN KUUKAUDEN KULUESSA ILANNE TÄSSÄ SUHTEESSA KUITENKIN MUUTTUNUT. USTUS- JA HYÖKKÄYSTAISTELUISSA PUNAINEN ARMEIA ON SODAN AIKANA TEHNYT TAISTELUKYVYTTÖMÄISTÄ JA UPSEERIA, NIISTÄ VÄHINTÄÄN 4 MILJOONAA TAISTELUKENTALLA KAATUNEITA. TÄYDELLISESTI ON VÄHÄJÄLLE ROMANIALAINEN, ITALIALAINEN JA UNKARILAINEN ARMEIJA, JOTKA HITLER OLII LÄHETTÄNYT NEUVOSTOLIITON—SAKSAN RINTAMALLE. YKSISTÄÄN KOLME KUUKAUDEN KULUESSA PUNAINEN ARMEIJA ON KATONUT 700.000 JA OTETTU VANGIKSI YLI 300.000 MIEHÄ.

STALIN.

Ir-Britannian kuninkaan YRJÖ VI sähköinen sanoma Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemiehien Puheenjohtajalle M. I. KALININILLE

Minä ja minun kansani yhdymme tänään Neuvostoliiton kansoille ja kunnioitukseen Punaisen armeijan sankarillisista teoista ja erinomaisesta johtajasta, joiden ansiosta Punainen armeija on taistelussa meidän yhteistä vihollistamme vastaan hienolla voitoillaan kirjoittanut uusia sivuja historiaan. Stalinin sitkeä vastarinta muutti tapahtumain kulun ja oli niiden ratkaiseva tekijä, joka on kylvänyt hämminkiä sivistyneen ihmisen keskuuteen. Syvän ihailumme osoitukseksi minä ja Suur-Britannian valtakunnan kansat tunnemme, antamme kaskyn valmistaa kunniamiekan, jonka tulen ilmielinen voima Stalingradin kaupungille. Toivon, että koittavina päivinä tämä lahja tulee muistuttamaan siitä lannistumattomasta urhoollisuudesta, jossa soturi-kaupunki karaistui oitellessaan itsensä kovia ja ankaria rynnäköitä vastaan ja että se tulee antamaan maailman ihailun vertauskuvana.

London, helmikuun 21 p:nä 1943.

YRJÖ.

Jos vihollinen ei laske aseitaan ...

(Jatkoa I. siv.)

Neuvostoliittoa vastaan, ei ole järeillä muuta kuin pelkkä toivo ja kymmenet tuhannet vangit. Nuo armeijat on lyödyllisesti hajalle.

Yhden samanlainen on se kohde, joka odottaa Mannerheimin armeijaa, jos se ei katoa viisaammaksi pelastua tuotettavalla oman maansa alle. Jos jollakin Suomen armeijan sotamiehellä ja upseerilla on aikoihin saakka ollut

jotain epäselvyyttä ja harhakuvielmia kohtalonsa suhteen, niin nyt hänen on aika ymmärtää, että hän ei pääse elävänä pois Neuvostomaalta, jos hän vielä jonkun aikaa polkee Neuvostomaan kamaraa sen anastajana.

Jos vihollinen kieltäytyy laskeutumaan aseitaan, niin se tuhoaan. Sellainen on se laki, jota Punainen armeija noudattaa järkevää.

„Tapelkoot saksalaiset yksinään“

Niiden yli 300.000 sotavangin joukossa, jotka Punainen armeija on ottanut kolme kuukautta kestäneen hyökkäyksen aikana, oli ensimmäisinä 20.000 romanialaista sotamiestä ja upseeria.

Romanialaisten sotamiesten ja upseerien „liittoussuhteet“ saksalaisia kohtaan oli sodan kestäessä muuttunut katkeraksi vihaa. Kuten romanialaiset sotavangit kertovat olivat röyhkeät saksalaiset fascistit antaneet tuohon vihaan riittävästi aihetta. Ne olivat aina alleviivanneet liittolaistensa „ala-arvoisuuden“. Saksalaisia kuljetetaan rintamalle autoilla, romanialaiset kulkevat jalan. Saksalaiset majoitetaan asuntoihin, romanialaiset latoihin. Saksalaiset saavat paremman muonan kuin romanialaiset. Romanialaisten taakse asetetaan usein konekivääreitä, joiden avulla heitä pakotetaan tappelemaan. Saksalaiset hyökkäävät tankkien suojassa, romanialaisia ajetaan ilman suojaa.

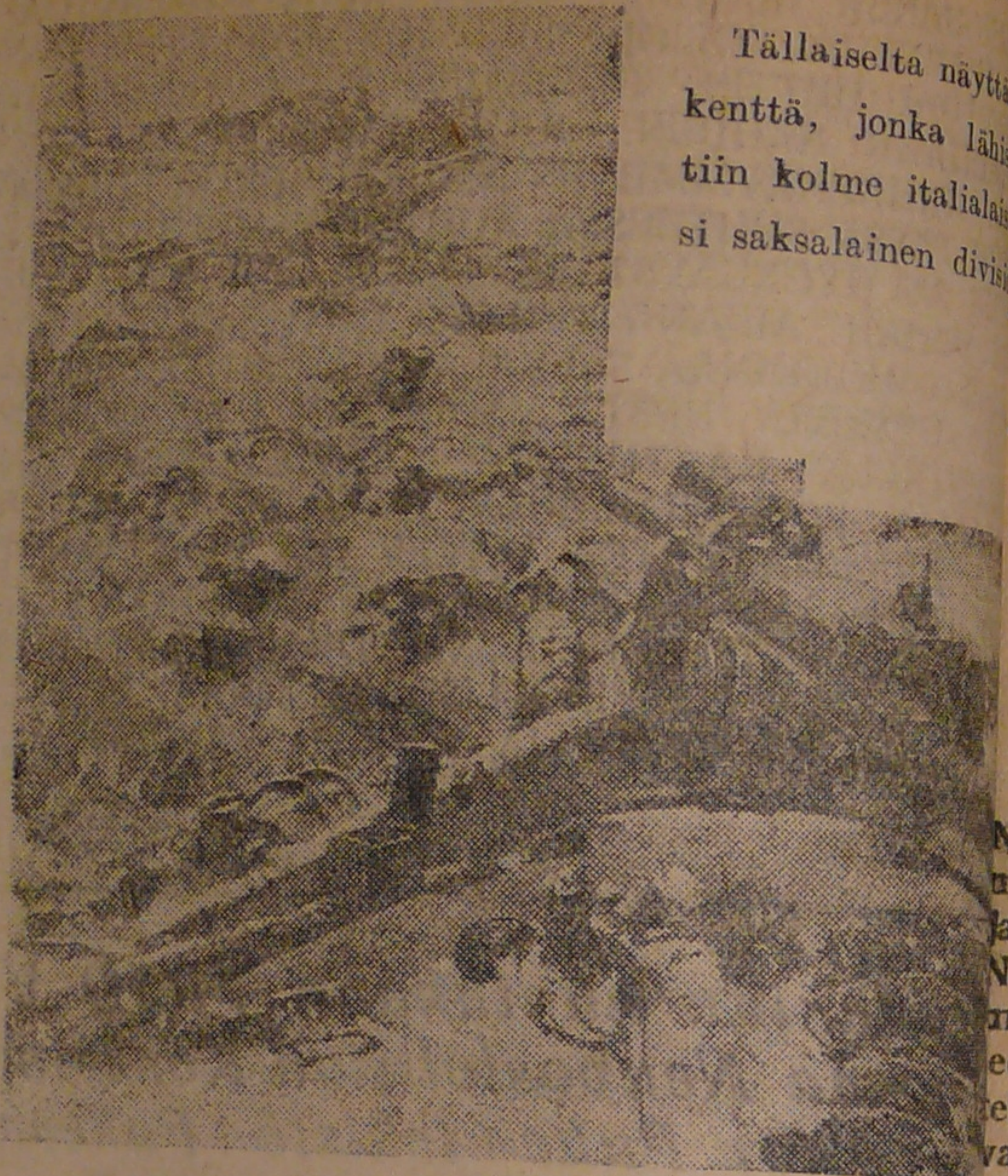
„Saksalaiset ovat meidän yhteisiä vihollisiamme“, kirjoittavat vetoomuksissaan romanialaiset upseerit, kapteeni Stefan Teodorescu, kapteeni Sava Georgescu y.m. „Tapelkoot saksalaiset yksinään. Me emme tarvitse sotaa. Me emme riko valtaa, sillä me vannoinne puolestamme maatamme emmekä ole vannoneet taistelevamme Hitlerin valloituspäämäärien puolesta.“

Näin sanovat romanialaiset upseerit. Ovatko suomalaiset sotamiehet ja upseerit vannoneet valansa Hitlerille?

Kun menettää ainoan turvan . . .

Alikersantti Pekka Vilenille,
3 Kpk 9878, kirjoittaa Enni Han-
nu, Orismala:

„Täällä haudattiin tänään kolme sodassa kaatunutta miestä. Kyllä tuollaiset tilaisuudet on sitten surullisia. Minäkin olin niin surullinen kun katselin omaisten surua avo-
maisten hautojen äärellä, eräs kaatuneen pojan nuori rouva seisoi vavisten, pieni lapsi kä-
sivarrellaan. Tuijotti aivan yhteen paikkaan, ei yhtään kynneltä vuotanut hänen kuu-
meenhoitoisista silmistään. Juuri tuollainen hiljainen tuska on kaikista kauhein. Kyyneleet helpoittaisivat, mutta hän ei voinut edes itkeä. Lähettin hiljaisen kiitoksen korkeuksiin, ettei minulla ole edes aviomiestä rintamalla, sillä pelkään etten voisi kestää sel-
laista iskua, että menettäisin jotain niin rakasta ja läheistä. Tietysti suren kaikkien puolesta, mutta aina sellainen on kaikista raskainta, kun menet-
tää lähimmän omaisen, ja ainoan turvan tästä sekavasta maailmasta“.

Tällaiselta näyttää kenttä, jonka läh-
tiin kolme italialai-
si saksalainen divis-

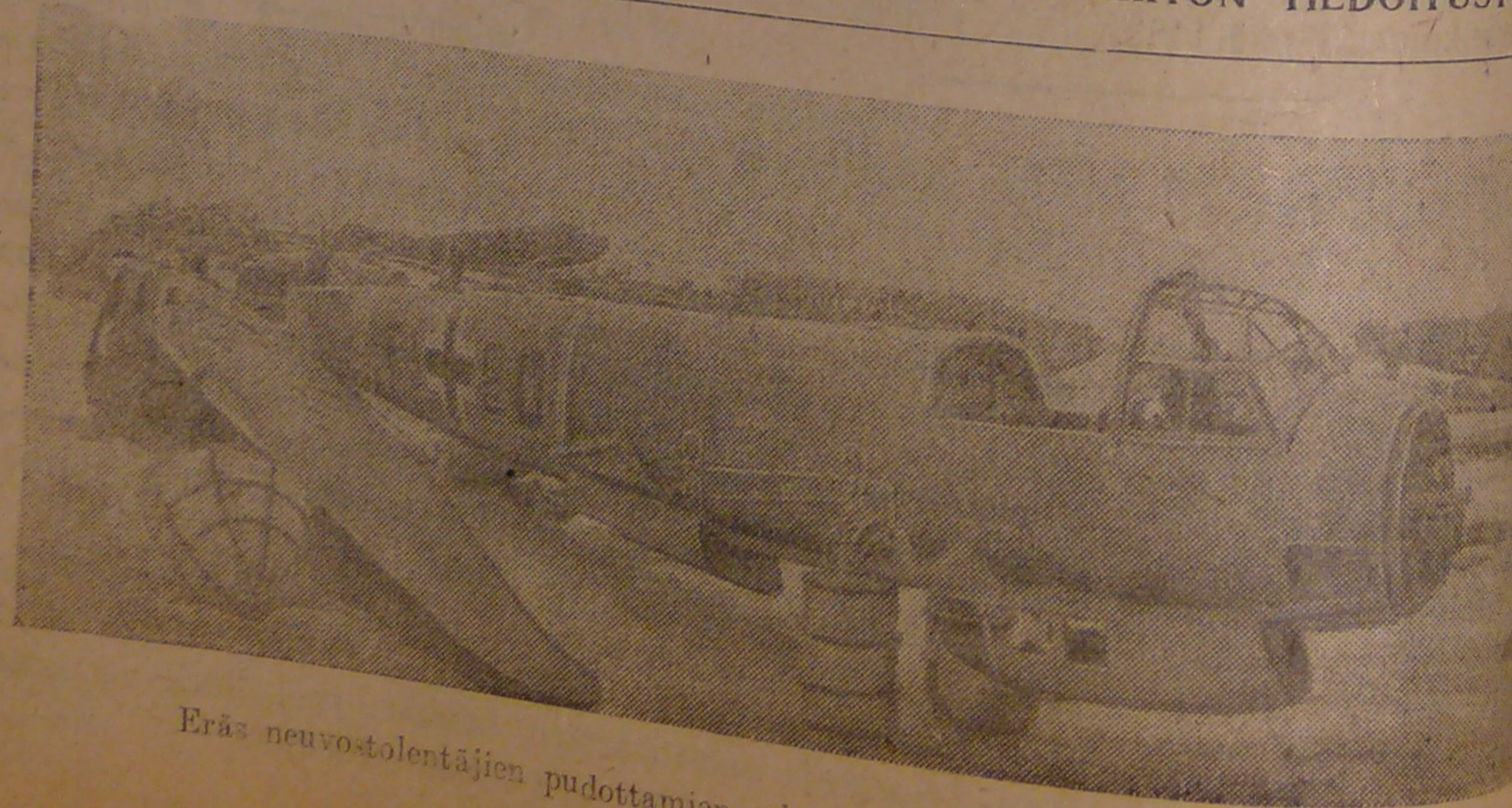
NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLAN Krasnogradin, Pavlogradin, Sumyn, Ahtyrkan, Lebedinin ja Maloarhangelskin kaupunkien

Helmikuun 20 päivänä Lounaisrintaman joukot valtasivat Krasnogradin kaupungin ja rautatiesolmuun sekä Pavlovgradin kaupungin ja rautatiesolmuun.

1) Helmikuun 23 päivänä meidän joukkomme valtasivat Sumyn, Ahtyrkan ja Lebedinin kaupungin.

2) Kurskin alueella meidän joukkomme valtasivat Maloarhangelskin kaupungin ja rautatiesolmuun.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO

Eräs neuvostolentäjien pudottamien saksalaisten lentokoneiden „hautausmaa“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 20
1943

RINTAMALEHTI

Torstaina
maaliskuun 4 pnä

Punaisen armeijan ylivoima

„On muuttunut voimasuhde Neuvostoliiton—Saksan rintamalla. Fascistinen Saksa uupuu ja tulee yhä heikommaksi, mutta Neuvostoliitto panee yhä enemmän liikkeelle reservejään ja tulee yhä voimakkaammaksi. Aika kokee työtään fascistista Saksaa vastaan“.

Ei ole tarpeen todistella näiden Stalinin sanojen paikkansa pitä-
vyyttä. Punainen armeija on todistanut sen kuolemattomilla, koko maailmaa hämmästyttävillä voitoillaan Stalingradin luona, pohjois-Kaukasiassa, Rostovin, Kurskin ja Harkovin luona j.n.e.

Punaisen armeijan ylivoima on nyt niin ilmeinen ja kiistätön osiasia, että sen myöntävät saksan fascistitkin, lyödessään ätärumpua veristen tappioitten johdosta. Tuollainen tunnus-
laus on tosin heille itselleen suuri olaus kaiken sen rehentelyn jäl-
keen Punaisen armeijan „lopullisesta lyömisestä“, sen „suun-
attomasta miehukasta“ ja materiaalimenetyksistä, jota maailma on saanut kuulla suur-
uhkija Hitlerin suusta.

Mutta nolaus on vieläkin suurempi niille Suomen pikku-Hitleille — Rydille, Mannerheimille ja heidän kaltaisilleen, jotka ovat tttaneet todesta suurisuisten saksalaisten kerskailun, ja Hitlerin voittoon luottaen tappaneet ja silvotuttaneet yli 200.000 suomalaista. Kun saksalaiset erskuivat voimillaan, oli se maus heidän kykenemättömyy-
stään arvioida oikein vastusta-
in voimia. Mutta se oli samalla vela manööveri, jolla koetettiin

(Jatkuu 2. siv.)

Vihollisen linnoitetun hyökkäys- aseman hävittäminen Demjanskin alueella

Syyskuussa 1941 saksalais-fascististen joukkojen onnistui mur-
tautua Ilmen-järven kaakkoispuolelle ja miehittää 16. saksalaisen
armeijan voimilla Zalutshjen-Lytshkovon-Demjanskin seutu sekä
alue siitä itään päin aina Velje- ja Seliger-järven rannoille asti.
Seuraavien 17 kuukauden aikana vihollinen pyrki sitkeästi ja itse-
pintaisesti pitämään hallussaan valloittamaansa hyökkäysasemaa ja
muodosti sen mahtavaksi linnoitusalueeksi nimittäen sitä „Dem-
janskin linnoitukseksi“. Saksalaisten tarkoitus oli käyttää tätä lin-
noitusaluetta iskujen antamista varten meidän joukkojemme poh-
joisten ryhmien tärkeimmille huoltoyhteyksille. Mainitun ajan tämä
alue oli useiden ankarien taisteluiden kenttänä, jossa saksalaisille di-
visiooneille annettiin murskaavia iskuja.

Askettain Luoteisrintaman joukot siirtyivät marsalkka Timo-
shenkon johdolla hyökkäykseen 16. saksalaista armeijaa vastaan.
Taisteluiden kestäessä meidän joukkomme, murtaen useissa kohdin
vihollisen voimakkaasti linnoitetun vyöhykkeen, muodostivat vaka-
van kaksinkertaisen saarron uhkan saksalais-fascistisille joukoille.
Kun vihollinen tajusi saarroksiin joutumisen vaaran, alkoi se mei-
dän joukkojemme iskujen alla perääntyä kiireellisesti länttä kohti.

Kahdeksan päivää kestäneiden taisteluiden aikana meidän jouk-
komme, ajaen hellittämättä vihollista takaa, ovat vapauttaneet 302
asutuskeskusta, niiden joukossa Demjanskin kaupungin sekä Lytsh-
kovon ja Zalutshjen piirikeskukset. 2.350 neliökilometriä käsittävä
alue on puhdistettu vihollisesta.

Kahdeksan päivää kestäneissä taisteluissa meidän joukkomme
ovat ottaneet vangiksi 3.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Samana aikana on otettu seuraava sotasaalis: 78 lentokonetta,
97 hyökkäysvaunua, 289 erikokoista tykkiä, 711 konekivääriä sekä
suuri määrä ammustarpeita ja paljon muuta sotamateriaalia.

Vihollinen on jättänyt taistelukentälle yli 8.000 ruumista.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Punainen armeija ei pysähdy puolitiiehen. Se kar-
koittaa maastaan vierasmaalaiset anastajat viimeistä
miestä myöten.
Joka ei antaudu, se tuhotaan.